ПРОЄКТ

вноситься народними депутатами України
Ігорем МАРЧУКОМ та іншими

ЗАКОН УКРАЇНИ
Про мисливське господарство, полювання та стале використання мисливських тварин

Цей Закон регулює суспільні відносини, що виникають у сфері охорони, відтворення та сталого використання мисливських тварин як компонента природних екосистем, визначає правові, економічні, організаційні та екологічні засади ведення мисливського господарства, здійснення полювання та діяльності юридичних і фізичних осіб у цій сфері з метою забезпечення збереження біологічного різноманіття, задоволення екологічних, культурних, наукових та соціально-економічних потреб нинішнього і майбутніх поколінь.

Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Терміни та їх визначення

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

агентство (далі по тексту Агентство) - центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері мисливського господарства та сталого використання мисливських тварин;

біотехнічні заходи - комплекс господарських робіт, спрямованих на поліпшення умов існування, розмноження та збільшення чисельності мисливських тварин, підвищення продуктивності мисливських угідь;

браконьєр - будь-яка особа, яка: вчинила браконьєрство; організовує, фінансує або іншим чином сприяє браконьєрству; здійснює збут мисливських трофеїв або продукції плювання, що здобуті в результаті браконьєрства; купує або іншими чином набуває у власність мисливські трофеї чи продукцію полювання, здобуті в результаті браконьєрства;

браконьєрство - визначена цим законом протиправна діяльність, спрямована на вилучення диких, в тому числі, мисливських, тварин з природного середовища за відсутності права на таке вилучення або з грубим порушенням умов такого вилучення;

використання мисливських тварин - діяльність, пов'язана з використанням мисливських тварин у природному середовищі або їх вилучення з природного середовища, з метою задоволення екологічних, господарських, наукових, культурних, рекреаційних та інших потреб відповідно до вимог законодавства;

вилучення з природного середовища - використання мисливських тварин, що передбачає їх добування та/або відлов;

відлов - вид використання мисливських тварин що полягає у їх тимчасовому або постійному вилученню з природного середовища шляхом застосуванням дозволених для такого вилучення знарядь і способів зі збереженням життя тварини;

відтворювальна ділянка - частина території мисливських угідь, визначена та відведена користувачем мисливських угідь для охорони та відтворення мисливських тварин, на якій полювання заборонено;

державний мисливський фонд - мисливські тварини, що знаходяться у стані природної волі;

державний районний мисливствознавець - посадова особа територіального органу Агентства (центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері мисливського господарства та сталого використання мисливських тварин), яка здійснює державний нагляд, контроль за веденням мисливського господарства та використанням державного мисливського фонду;

добування - вид використання мисливських тварин що полягає у їх вилучені з природного середовища шляхом полювання із застосування дозволених знарядь і способів полювання з метою отримання продукції полювання без збереження життя тварини;

Єдиний державний мисливський реєстр (надалі також - Реєстр) - публічний електронний реєстр, що забезпечує збирання, накопичення, захист, облік, відображення, оброблення реєстрових даних та надання реєстрової інформації у сфері використання мисливських тварин та ведення мисливського господарства;

засіб індивідуальної ідентифікації - спеціалізований одноразовий фізичний елемент (бирка) суворої звітності затвердженого зразка з унікальним ідентифікаційним номером і незворотним механізмом фіксації, призначений для маркування дикої (зокрема мисливської) тварини, вилученої з природного середовища, з метою її ідентифікації, обліку та простежуваності. Вимоги до матеріалу, форми, змісту засобів ідентифікації та порядку її кріплення на тілі вилученої тварини визначається уповноваженим органом;

знаряддя полювання - ловчі тварини, вироби та речовини, які можуть бути використані для відстежування, приманювання, переслідування мисливських тварин з метою вилучення, зокрема: вогнепальна зброя, пневматична зброя, набої, ножі, луки, арбалети, стріли, мисливські списи, самолови, транспортні та

плавучі засоби, безпілотні літальні апарати, електричне обладнання, оптичні прилади, прилади для візуалізації температурного поля та дистанційного вимірювання температури (тепловізори), прилади нічного бачення, звуковідтворювальні прилади тощо;

інвазійні чужорідні види диких тварин - види, що не належать до природної фауни України, поширення яких загрожує біотичному різноманіттю, екологічній рівновазі, мисливському господарству, сільському або лісовому господарству, ветеринарно-санітарному стану території чи здоров'ю людини, перелік яких визначається в порядку, встановленому законодавством;

користувачі мисливських угідь - суб’єкти господарювання, у тому числі громадські об'єднання зі статусом юридичної особи, які отримали мисливські угіддя у користування в порядку, визначеному цим Законом;

ловчі тварини - приручені або вирощені в неволі хижі звірі та птахи, що використовуються мисливцями у процесі полювання;

межа використання (добування та/або відлову) - установлена Агентством гранична чисельність дозволених до добування та/або відлову мисливських тварин, які не підлягають індивідуальній ідентифікації, одному мисливцю за один день полювання;

мисливець - фізична особа, яка в установленому порядку пройшла навчання мисливській справі, склала кваліфікаційні іспити, отримала посвідчення мисливця, зареєстрована в Реєстрі та має право на полювання згідно з цим Законом;

мисливство - традиційна суспільна діяльність, що є складовою національної, культурної та природничої традиції і охоплює полювання, участь мисливців у біотехнічних заходах, охороні диких тварин від браконьєрства, обліку та регулювання чисельності диких (зокрема мисливських) тварин задля формування екологічного балансу та забезпечення біобезпеки, а також у збереженні та передачі мисливської етики, знань, традицій і звичаїв;

мисливське господарство як галузь - напрям екологічно-економічної діяльності у сфері природокористування, спрямований на стале, збалансоване використання мисливських тварин як природного ресурсу та компонента екосистем з метою відтворення та формування оптимальних популяцій, збереження середовища їх існування, біотичного різноманіття та генетичного фонду диких тварин, регулювання чисельності, охорони, розведення, надання послуг мисливцям щодо полювання, розвитку стрілецько-мисливського спорту, національного та міжнародного мисливського туризму, собаківництва, сокільництва, відродження і примноження українських мисливських традицій;

мисливське собаківництво - діяльність, пов'язана з розведенням, вирощуванням, утриманням, обліком, підготовкою до полювання та використанням для потреб мисливців собак мисливських порід;

мисливський сезон - період, що охоплює всі дні та місяці, протягом яких дозволено добування та відлов мисливських тварин. Мисливський сезон складається із установлених у визначеному цим Законом порядку строків

полювання на відповідні види мисливських тварин, розпочинається з першого дня першого строку полювання у поточному році та закінчується в останній день з усіх установлених строків полювання, що завершуються в наступному календарному році;

мисливський тур - організація полювання за договором про надання мисливських послуг для окремої особи або групи осіб протягом визначеного періоду з наданням комплексу послуг (єгерських та інших) в рамках мисливського туризму;

мисливський туризм - вид активного відпочинку, що передбачає подорожі з метою полювання на диких тварин у їх природному середовищі та/або в напіввільних умовах, а також фотополювання;

мисливські тварини - дикі звірі та птахи, що можуть бути об'єктами полювання, перелік яких визначається в порядку, встановленому законодавством;

мисливські тварини, які підлягають індивідуальної ідентифікації - мисливські тварини, які після добування та/або відлову підлягають обов’язковій ідентифікації шляхом кріплення засобів індивідуальної ідентифікації на тілі добутої та/або відловленої тварини;

мисливські трофеї - відповідним чином оброблені частини мисливських тварин (шкури, роги, черепи, ікла тощо), добуті шляхом полювання, які використовуються у наукових, естетичних, культурних, економічних та освітніх цілях;

мисливські угіддя - сформовані у встановленому порядку ділянки суші та водного простору, відомості про які включені до Реєстру, на яких перебувають або можуть перебувати мисливські тварини і які використовуються або можуть бути використані для ведення мисливського господарства;

мисливські угіддя резерву (запасу) - мисливські угіддя, які не надані в користування будь-якому користувачеві, або звільнилися після припинення права користування;

мисливсько-господарські споруди - постійні та/або тимчасові окремі споруди (комплекси споруд), зведені (облаштовані) з метою ведення мисливського господарства, здійснення полювання, зокрема пункти зупинки та відпочинку, тренувальні пункти для мисливців, мисливські вежі, біотехнічні споруди (технічні будівлі, вольєри, штучні водойми та водопої, купальні, годівниці, засоби для чухання тощо);

небажані для мисливського господарства тварини - дикі тварини, які становлять загрозу для мисливського господарства, зокрема вовки, шакали, лисиці, єнотовидні собаки, здичавілі домашні тварини, в тому числі домашні тварини що перебувають в угіддях без нагляду господаря, сірі ворони, сороки, сойки, а також інвазійні чужорідні види;

оптимальна чисельність мисливських тварин - кількість особин конкретного виду мисливських тварин (з урахуванням їх статевого та вікового складу), за якої в мисливських угіддях на певній території (стації перебування)

забезпечується їх нормальне існування без виснаження кормових ресурсів і заподіяння значної шкоди лісовому, сільському, мисливському та іншому господарству, а також без створення загрози життю та здоров'ю людини, що встановлюється уповноваженим органом з урахуванням проектів упорядкування мисливських угідь та довгострокової життєздатності популяції;

оптимальна щільність мисливських тварин - оптимальна чисельність мисливських тварин, розрахована на одну тисячу гектарів мисливських угідь;

план сталого використання мисливських тварин - кількість мисливських тварин, доступних до вилучення шляхом полювання та/або відлову протягом мисливського сезону у межах мисливських угідь, наданих у користування, розрахована користувачем мисливських угідь та затверджена у порядку, передбаченому цим Законом;

полювання - сукупність дій, спрямованих на вилучення мисливських тварин зі стану природної волі із застосуванням знарядь і способів полювання, що передбачає їх вистежування, переслідування та добування з використанням мисливської зброї, інших дозволених знарядь полювання з метою отримання продукції полювання;

порушення правил полювання - вчинення фізичною або юридичною особою дій або бездіяльності під час здійснення полювання, що суперечать встановленим законодавством України вимогам, які не утворюють складу незаконного полювання (браконьєрства);

правила полювання - затверджені в установленому порядку правила поведінки під час полювання, включаючи календарні строки полювання, правила проведення полювань, етичної поведінки мисливця, правила застосування зброї, вимоги безпеки в процесі полювання, правила взаємодії між учасниками полювання (мисливець, керівник полювання, представник користувача мисливських угідь, особа, яка надає єгерські послуги, нагонич, а також інші присутні на полюванні особи, у тому числі уповноважені особи), тощо;

претендент - суб’єкт господарювання, у тому числі громадське об’єднання зі статусом юридичної особи, що виявив бажання отримати мисливські угіддя в користування та звертається з цією метою до компетентних органів;

продукція полювання - добуті дикі тварини, їх частини та/або деривати (м'ясо, субпродукти, шкури, ікла, роги, черепи, яйця тощо), загиблі дикі тварини, їх частини та/або деривати, оброблення, переміщення та/або використання яких здійснюється в мисливських угіддях, окрім відловлених живих мисливських тварин;

пропускна спроможність мисливського угіддя - визначена під час упорядкування мисливських угідь максимально можлива кількість мисливців, яка може здійснювати полювання в певний день на певній площі мисливських угідь з урахуванням обсягів дозволеного вилучення (добування та/або відлову) мисливських тварин, стану їх популяцій та вимог безпеки;

регулювання чисельності диких тварин - вид спеціального вилучення (добування та/або відлову) диких тварин, що перебувають у стані природної волі, у разі, якщо їх чисельність на конкретній території загрожує життю та/або здоров'ю людей, свійських тварин, завдає значних збитків сільському, лісовому та мисливському господарству, порушує природний баланс видів та/або загрожує існуванню аборигенних для території України видів диких тварин;

режим ведення вольєрного господарства - сукупність правил, дій та заходів, встановлених у центрі розведення диких тварин та на прилеглих до нього територіях, щодо використання мисливських тварин, які перебувають у власності користувача мисливських угідь;

світлий період доби - період доби, що починається за одну годину до сходу сонця і закінчується через одну годину після заходу сонця;

строк полювання - встановлений правилами полювання період (з визначенням конкретних дат початку та закінчення), протягом якого дозволяється полювання та/або відлов на певні види мисливських тварин. Перший день строку полювання вважається днем відкриття полювання, а останній - днем закриття полювання на відповідний вид мисливських тварин;

спеціальне вилучення - вид використання диких (зокрема мисливських) тварин, не пов'язаний з метою полювання, а спрямований на досягнення інших цілей, передбачених цим Законом, а саме: діагностичне вилучення, селекційне вилучення, наукове вилучення, наукове вилучення з метою переселення, регулювання чисельності диких тварин;

спеціальний дозвіл - визначений цим Законом документ (зокрема в електронній формі), який дає право на спеціальне вилучення;

спосіб полювання - сукупність прийомів і дій із використанням знарядь полювання, за допомогою яких здійснюється процес полювання;

сприятливий природоохоронний статус популяції мисливських тварин - стан популяції мисливських тварин, за якого її динаміка, природний ареал та стан середовища існування забезпечують довгострокове збереження популяції, як життєздатного компонента природних екосистем;

стале використання мисливських тварин - використання мисливських тварин та середовищ їх природного існування таким чином і такими темпами, які не призводять у довгостроковій перспективі до зменшення біологічного різноманіття та не перешкоджають його природному відтворенню й відновленню, з метою задоволення потреб і прагнень нинішнього та майбутнього поколінь, а також збереження полювання як суспільно визнаної соціальної, культурної та економічної діяльності;

темний період доби - період доби, що починається за годину після заходу сонця і закінчується за годину до сходу сонця;

трофейний лист - документ установленої форми, що видається мисливцю користувачем мисливських угідь за результатами реєстрації мисливського трофею і засвідчує законність його добування та право власності на нього;

територіальний орган Агентства - територіальний орган центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері мисливського господарства;

уповноважений орган - центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері мисливського господарства;

уповноважені особи - посадові особи користувача мисливських угідь, єгері, працівники уповноваженого органу та його територіальних органів, державної лісової охорони, лісової охорони інших постійних лісокористувачів і власників лісів, уповноважені на охорону державного мисливського фонду, громадські інспектори з охорони довкілля, громадські мисливські інспектори;

упорядкування мисливських угідь - комплекс робіт, що полягають у:

1) науково обґрунтованій оцінці та інвентаризації типів мисливських угідь, видового, кількісного та якісного складу мисливських тварин певного господарства або окремого регіону;

2) розробленні (з урахуванням природних та економічних умов) режиму ведення мисливського господарства з визначенням заходів щодо охорони, відтворення та сталого використання мисливських тварин, збереження та поліпшення стану мисливських угідь;

3) розробленні режимів ведення вольєрного господарства (за наявності центрів розведення);

4) делімітації та демаркації території відтворювальних ділянок;

5) відведенні окремих ділянок мисливських угідь для навчання та дресирування ловчих тварин;

6) визначенні та встановленні територій, на яких діють обмеження щодо здійснення окремих видів полювання;

7) розрахунку оптимальної чисельності мисливських тварин кожного виду;

8) розрахунку оптимальної щільності мисливських тварин кожного виду;

9) встановленні пропускної спроможності мисливського угіддя;

утримання мисливських тварин у напіввільних умовах - утримання набутих в установленому порядку мисливських тварин у штучно створених умовах, в яких вони живляться переважно природними кормами, але не мають можливості вільно переміщуватися за межі штучно ізольованої ділянки мисливського угіддя;

учасник полювання - мисливець, керівник полювання, представник користувача мисливських угідь, особа, яка надає єгерські послуги, нагонич, а також інші присутні на полюванні особи, у тому числі уповноважені особи;

центр розведення диких, зокрема мисливських тварин (центр розведення) - огороджена ділянка мисливських угідь або біотехнічна споруда в межах мисливських угідь, призначена для утримання, розведення, реалізації та використання мисливських тварин, які не відносяться до державного мисливського фонду, згідно з обраним режимом ведення вольєрного господарства;

2. Інші терміни вживаються у значеннях, визначених Законами України «Про охорону навколишнього природного середовища», «Про тваринний світ», «Про Червону книгу України» та іншими актами законодавства.

Стаття 2. Сфера дії Закону

1. Цей Закон визначає:

1) основні засади цивільного обороту мисливських тварин;

2) порядок використання мисливських тварин у мисливському господарстві, в центрах розведення, під час добування, відлову та спеціального вилучення;

3) порядок формування мисливських угідь, надання їх в користування та припинення права користування ними;

4) права та обов'язки мисливців, користувачів мисливських угідь і уповноважених осіб;

5) умови та порядок проведення полювання;

6) засади державного нагляду (контролю) та громадського контролю у сфері сталого використання мисливських тварин;

7) порядок вирішення інших питань, які виникають у процесі використання мисливських тварин.

2. Дія цього Закону не поширюється на:

1) ведення тваринництва, інших видів сільського господарства на території, що включена до складу мисливських угідь;

2) утримання та використання мисливських тварин в зоопарках, парках розваг, виставкових ярмарках, та в інших умовах, не пов'язаних з веденням мисливського господарства;

3) використання мисливських тварин в центах розведення, які функціонують поза мисливськими угіддями.

Стаття 3. Законодавство України про мисливське господарство, полювання та стале використання мисливських тварин

1. Законодавство України про мисливське господарство, полювання та стале використання мисливських тварин складається з Конституції України, законів України «Про охорону навколишнього природного середовища", "Про тваринний світ", цього Закону та інших нормативно-правових актів.

2. Відносини щодо прийняття, набрання чинності, оскарження в адміністративному порядку, виконання, припинення дії адміністративних актів під час використання мисливських тварин регулюються Законом України «Про адміністративну процедуру» з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

3. Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж передбачені цим Законом, застосовуються правила міжнародного договору.

Стаття 4. Принципи державної політики в сфері мисливського господарства, полювання та сталого використання мисливських тварин

1. Державна політика в сфері мисливського господарства, полювання та сталого використання мисливських тварин ґрунтується на таких принципах:

1) визнання дикої флори та фауни природною спадщиною України, що має непересічну естетичну, наукову, культурну, рекреаційну та економічну цінність, яку необхідно зберегти і передати прийдешнім поколінням;

2) пріоритет збереження біологічного та генетичного різноманіття, сприятливого природоохоронного статусу популяцій мисливських тварин та середовищ їх існування;

3) збалансоване використання мисливських тварин, недопущення втрати біорізноманіття;

4) екосистемний, сталий та географічно диференційований підходи до управління популяціями мисливських тварин на основі найкращих доступних наукових даних;

5) випереджальної кліматичної адаптації, обов'язкового врахування довгострокових кліматичних трендів, зокрема зміщення природно-кліматичних зон, трансформації природних оселищ, зміни меж історичних ареалів та флуктуацій чисельності мисливських тварин, недопустимості надмірного навантаження на види мислисвьких тварин в періоди їх підвищеної кліматичної вразливості;

6) справедливий розподіл вигоди від використання природних ресурсів між суб'єктами мисливського господарства, мисливцями та територіальними громадами;

7) належне врахування інтересів місцевих громад та користувачів і власників земельних ділянок у складі мисливських угідь;

8) мінімізація втручання людини в дику природу;

9) нетерпимість до жорстокого поводження з тваринами; застосування етично прийнятних та найменш травматичних способів вилучення (добування та/або відлову);

10) наукової обґрунтованості, технологічної, матеріально-технічної та фінансової забезпеченості мисливського господарства;

11) платності використання мисливських тварин, віднесених до державного мисливського фонду та обов’язкової індивідуальної ідентифікації визначених цим Законом видів продукції полювання та відловлених мисливських тварин;

12) відкритість і прозорість інформації у сфері мисливського господарства, забезпечення доступу громадськості до реєстрової та моніторингової інформації, крім обмежень, встановлених законом;

13) поєднання національних традицій і найкращого світового досвіду, застосування сучасних цифрових технологій;

14) цілісність та узгодженість державного регулювання у сфері охорони довкілля, лісового, рибного та мисливського господарства;

15) невідворотність покарання за браконьєрство та порушення правил використання мисливських тварин.

Стаття 5. Правовий режим мисливських тварин

1. Мисливські тварини, що перебувають у стані природної волі в межах території України, є об'єктом права державної власності та відносяться до природних ресурсів загальнодержавного значення.

2. Мисливські тварини державного мисливського фонду обмежені у цивільному обороті. Їх вилучення з природного середовища можливе лише з підстав та у спосіб, що передбачені цим Законом.

3. Мисливські тварини, не віднесені до державного мисливського фонду, можуть перебувати у приватній та комунальній власності. Такі мисливські тварини не обмежені в цивільному обороті, можуть вільно відчужуватися або переходити від однієї особи до іншої в порядку правонаступництва чи спадкування або іншим чином.

4. Народжені в центрі розведення мисливські тварини належать користувачу мисливських угідь, якщо інше не передбачено договором або законом.

5. Право власності на мисливські тварини може бути обмежене законом з мотивів безпеки населення, а також в інтересах охорони довкілля, тваринного світу та забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя.

Стаття 6. Перелік мисливських тварини

1. Об’єктами полювання є дикі звірі та птахи, види яких включені до переліку мисливських тварин, що затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням уповноваженого органу.

2. Якщо у переліку мисливських тварин присутні види, що занесенні до Червоної книги України, а також види, щодо яких заборону добування встановлено міжнародними договорами України полювання на них забороняється.

3. У переліку мисливських тварин обов’язково зазначається те, чи підлягає відповідний вид мисливських тварин індивідуальній ідентифікації.

4. До мисливських тварин, які підлягають індивідуальній ідентифікації, належать: лань, олень шляхетний, олень плямистий, козуля, лось, муфлон, кабан, білка, бабак, бобер, борсук, ондатра, куниця лісова.

5. Вилучення інших мисливських тварин, не зазначених у частині четвертій цієї статті Закону, не потребує індивідуальної ідентифікації, крім випадків, передбачених частиною шостою цієї статті Закону.

6. Кабінет Міністрів України за поданням уповноваженого органу на підставі наукового обґрунтування та результатів оцінки природоохоронного статусу популяцій може запровадити обов’язкову індивідуальну ідентифікацію

окремих видів мисливських тварин, які не наведені у частині четвертій цієї статті цього Закону, шляхом внесення змін до переліку мисливських тварин, без необхідності внесення змін до цього Закону.

Стаття 7. Загальні умови використання мисливських тварин

1. Використання мисливських тварин може здійснюватися із вилученням з природного середовища або без такого.

2. Використання мисливських тварин державного мисливського фонду є платним, крім випадків, передбачених цим Законом. Плата за використання мисливських тварин державного мисливського фонду здійснюється під час придбання засобів індивідуальної ідентифікації, сплати збору за використання мисливських травин, добування яких не передбачає використання засобів ідентифікації, та під час сплати мисливцями збору за використання мисливських тварин, як природного ресурсу загальнодержавного значення.

3. Використовувати мисливських тварин державного мисливського фонду у формі їх вилучення з природного середовища можуть лише користувачі мисливських угідь та мисливці за умови відсутності обмежень у праві використання мисливських тварин.

4. Кількість мисливських тварин, доступних до вилучення (крім спеціального вилучення) у відповідному мисливському сезоні визначається на підставі плану сталого використання мисливських тварин, розробленого та затвердженого у порядку, передбаченому цим Законом.

5. Використання мисливських тварин державного мисливського фонду та інших диких тварин, не віднесених до мисливських, може відбуватись з метою спеціального вилучення. Таке використання здійснюється на підставі спеціальних дозволів, якщо інше не передбачено цим Законом.

6. Використання мисливських тварин, не віднесених до державного мисливського фонду, набутих законним шляхом, здійснюється їх власниками з урахуванням вимог цього Закону та інших законів, якими врегульовано порядок використання об’єктів тваринного світу.

7. Право полювання на певній території або на території усієї України може бути обмежено у зв'язку із введенням воєнного або надзвичайного стану на відповідній території. Рішення про таке обмеження на території області приймає обласна державна адміністрація, а на території України - Кабінет Міністрів України.

Стаття 8. Єдиний мисливський реєстр

1. В Україні створюється та ведеться Єдиний мисливський реєстр (Реєстр).

2. Реєстр є державною власністю. Майнові права інтелектуальної власності на програмне забезпечення, що забезпечує діяльність Реєстру, належать державі. Інформація, що зберігається та обробляється в Реєстрі,

знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень та підлягає зберіганню протягом строків, які визначені цим Законом

3. Держателем Реєстру є уповноважений орган, технічним адміністратором - Агентство.

4. Об'єктами Реєстру є інформація про:

1) мисливців (ідентифікаційні дані, інформація про набуття права на вилучення, відомості про притягнення до відповідальності, кількість та вид вилучених тварин (із зазначенням номерів супровідних бирок та мисливського сезону, у якому відбувалось вилучення), інша інформація, визначена цим Законом);

2) мисливських тварин (кількість, видове різноманіття, популяції тощо)

3) користувачів мисливських угідь (ідентифікаційні дані, мисливські угіддя в користуванні, притягнення до відповідальності, інша інформація, визначена цим Законом);

4) мисливські угіддя (координати угідь, інформація про користувача, показники пропускної спроможності мисливського угіддя та плану сталого використання мисливських тварин);

5) події (вихід мисливця на полювання або відлов, добування або відлов мисливцем мисливських тварин, припинення полювання чи відлову);

6) спеціальні дозволи (тип, строк дії, особи, яким надано право спеціального добування);

7) інша інформація, визначена цим Законом.

5. Реєстр передбачає можливість електронної взаємодії між користувачами мисливських угідь, мисливцями, уповноваженим органом, Агентством та його територіальними органами, іншими учасниками правовідносин у сфері ведення мисливського господарства, полювання та сталого використання мисливських тварин із забезпеченням електронного обміну документами та інформацією між ними.

6. Порядок ведення Реєстру, надання та позбавлення доступу до нього, вимоги до його структури, інформації, яка вноситься та строків її внесення, вимоги до публічних реєстраторів, створювачів, суб'єктів ведення Реєстру та інші умови його функціонування визначається положенням, яке затверджується Кабінетом Міністрів України.

7. Держатель та технічний адміністратор забезпечують захист Реєстру та інформації, що зберігається та обробляється в ньому відповідно до цього Закону, законів України «Про основні засади забезпечення кібербезпеки України», «Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах», «Про захист персональних даних», та міжнародних договорів у сфері захисту інформації, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

8. Відповідальність за забезпечення захисту Реєстру та інформації, що зберігається та обробляється в ньому відповідно до вимог законодавства покладається на держателя та технічного адміністратора Реєстру.

9. Для захисту державних інформаційних ресурсів або інформації з обмеженим доступом, вимога щодо захисту якої встановлена законом, під час її передачі через незахищене середовище (мережу Інтернет), повинні використовуватися засоби криптографічного захисту інформації, які мають позитивний експертний висновок за результатами державної експертизи у сфері криптографічного захисту інформації, та засоби технічного захисту інформації, які мають позитивний експертний висновок за результатами державної експертизи у сфері технічного захисту інформації або сертифікат відповідності, виданий органом з оцінки відповідності, який акредитовано.

Стаття 9. Повноваження органів державної влади та органів місцевого самоврядування у сфері мисливського господарства, полювання та сталого використання мисливських тварин

1. До повноважень Кабінету Міністрів України у сфері мисливського господарства, полювання та сталого використання мисливських тварин окрім тих, які наведені у окремих статтях цього Закону, належить:

1) затвердження переліку мисливських тварин України та переліку інвазійних видів;

2) передача мисливських тварин, що перебувають у державній власності, у комунальну або приватну власність;

3) затвердження:

загальнодержавних програм сталого використання мисливських тварин;

порядку визначення плати за користування мисливськими угіддями;

порядку визначення розміру збитків, завданих мисливськими тваринами внаслідок знищення та/або пошкодження сільськогосподарських або лісових культур;

такс для обчислення розміру відшкодування шкоди, заподіяної внаслідок браконьєрства та механізму їх періодичного перегляду.

4) організація міжнародного співробітництва та встановлення зовнішньоекономічних зав’язків у сфері мисливського господарства, полювання та сталого використання мисливських тварин а;

5) вирішення інших питань у межах своїх повноважень.

2. До повноважень уповноваженого органу окрім тих, які наведені у окремих статтях цього Закону, належить:

1) формування державної політики у сфері мисливського господарства, полювання та сталого використання мисливських тварин і контроль за її реалізацією;

2) здійснення державного регулювання у сфері використання мисливських тварин, регулювання чисельності диких тварин, ведення

мисливського господарства та полювання, мисливського собаківництва, використання ловчих тварин;

3) організація роботи із штучного відтворення мисливських тварин;

4) затвердження:

планів переселення мисливських тварин, окрім видів мисливських тварин, що передбачені статею 6, пункту 1 цього Закону;

правил та методів контрольного обліку чисельності мисливських тварин, проведення упорядкування мисливських угідь;

порядку видачі паспортів на собак мисливських порід, інших ловчих тварин;

навчальних програм з питань мисливського господарства та полювання, сталого використання мисливських тварин, програм навчання та підвищення кваліфікації кадрів з питань сталого використання мисливських тварин, вимог до осіб, що здійснюють підготовку мисливців, єгерів та мисливствознавців;

правил визначення меж ділянок мисливських угідь, які закріплюються за державними районними мисливствознавцями;

правил проведення полювань, використання засобів індивідуальної ідентифікації;

порядку видачі спеціальних дозволів;

визначення меж управлінських одиниць для оцінки природоохоронного статусу популяцій мисливських тварин та їх закріплення за територіальними органами Агентства;

5) вирішення інших питань у межах своїх повноважень.

3. До повноважень Агентства (центрального органу виконавчої влади що реалізує державну політику у сфері мисливського господарства, полювання та сталого використання мисливських тварин) окрім тих, які наведені у окремих статтях цього Закону, належить:

1) реалізація державної політики та здійснення державного нагляду (контролю) за дотриманням законодавства в сфері мисливського господарства, полювання та сталого використання мисливських тварин;

2) видача паспортів на собак мисливських порід, інших ловчих тварин, спеціальних дозволів та засобів індивідуальної ідентифікації;

3) ведення державного кадастру мисливських тварин, що перебувають на території України;

4) підготовка проектів планів переселення мисливських тварин, організація роботи з їх штучного відтворення;

5) популяризація мисливського господарства, як галузі, на засадах сталого розвитку та мисливської етики, просвітницька діяльність щодо основних засад мисливства та полювання, організація виставково-ярмаркової діяльності у сфері мисливського господарства та полювання;

6) забезпечення розвитку трофейної справи, впровадження міжнародної системи оцінки якості мисливських трофеїв, проведення конкурсів та організації видання довідника мисливських трофеїв України.

7) реалізація програм розвитку мисливського господарства, сталого використання мисливських тварин;

8) організація навчальних семінарів, навчань з користувачами мисливських угідь з метою покращення стану ведення мисливського господарства, обміну передовим досвідом та популяризації сталого використання мисливських тварин;

9) організація робіт з навчання та підготовки мисливців, підвищення кваліфікації працівників користувачів мисливських угідь із залученням до цього процесу підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності та підпорядкування, які мають спеціалістів, що відповідають визначеним кваліфікаційним вимогам;

10) проведення конкурсного відбору на користування мисливськими угіддями у випадках, передбачених цим Законом;

11) вирішення інших питань у межах своїх повноважень.

4. До повноважень Ради міністрів Автономної Республіки Крим у сфері мисливського господарства, полювання та сталого використання мисливських тварин окрім тих, які наведені у окремих статтях цього Закону, належить:

1) реалізація державної політики у галузі охорони, використання і відтворення мисливських тварин на території Автономної Республіки Крим;

2) організація і здійснення державного регулювання та контролю за охороною, використанням і відтворенням мисливських тварин, веденням моніторингу, державного кадастру та державного обліку мисливських тварин, що перебувають у межах території Автономної Республіки Крим;

3) розроблення республіканських програм, пов'язаних з вивченням, охороною, використанням і відтворенням мисливських тварин;

4) вирішення інших питань у межах своїх повноважень.

5. До повноважень місцевих державних адміністрацій у сфері мисливського господарства, полювання та сталого використання мисливських тварин окрім тих, які наведені у окремих статтях цього Закону, належить:

1) забезпечення виконання державних та регіональних програм у галузі охорони, використання і відтворення мисливських тварин, розвитку мисливського господарства;

2) встановлення відповідно до законодавства обмежень щодо користування мисливськими угіддями та здійснення полювання;

3) забезпечення додержання вимог законодавства у галузі мисливського господарства та полювання, сталого використання мисливських тварин;

4) взаємодія з органами місцевого самоврядування з питань мисливського господарства та полювання, сталого використання мисливських тварин;

5) вирішення інших питань у межах своїх повноважень.

6. До повноважень сільських, селищних і міських рад у сфері мисливського господарства, полювання та сталого використання мисливських тварин належить:

1) передача мисливських тварин, що перебувають у комунальній власності, у державну або приватну власність;

2) організація та здійснення заходів щодо охорони державного мисливського фонду, поліпшення середовища перебування мисливських тварин;

3) затвердження та реалізація місцевих програми розвитку мисливського господарства та відтворення мисливських тварин;

4) вирішення інших питань у межах своїх повноважень.

Розділ ІІ
ВИНИКНЕННЯ ТА ПРИПИНЕННЯ ПРАВА КОРИСТУВАННЯ МИСЛИВСЬКИМИ УГІДДЯМИ

Стаття 10. Порядок формування мисливських угідь

1. Формування мисливських угідь передбачає визначення їх площі, типу, установлення меж та внесення інформації про них до відповідного розділу Реєстру.

2. Формування мисливських угідь здійснюється шляхом об’єднання суцільних ділянок суші та/або водного (водно-болотного) простору, без допущення просторових розривів між ними в межах одного мисливського угіддя. Включення до мисливських угідь територій об'єктів природно-заповідного фонду можливе, якщо положення про такі об'єкти не забороняє ведення мисливського господарства.

3. Мисливські угіддя формуються територіальними органами Агентства на підставі звернень органів місцевого самоврядування, претендентів або за власною ініціативою. Порядок формування мисливських угідь установлюється уповноваженим органом.

4. Залежно від того, земельні ділянки якого фонду переважають у мисливському угідді (більше 60% площі), мисливське угіддя може бути лісовим, водно-болотним або польовим (типи мисливського угіддя). Мисливське угіддя може бути віднесено тільки до одного типу.

5. Площа одного лісового мисливського угіддя повинна становити не менше п’ятисот гектарів; водно-болотного - не менше однієї тисячі гектарів; польового - не менше двох тисяч гектарів.

6. Під час формування мисливських угідь надається пріоритет їх розміщенню в межах території однієї адміністративно-територіальної одиниці з урахуванням ареалів популяції мисливських тварин та встановлених законодавством обмежень щодо можливості проведення полювання на таких територіях. Розміщення мисливського угіддя на території кількох областей не допускається.

7. Межі мисливських угідь після їх формування можуть бути змінені у зв'язку із суспільними потребами, запровадженням на території угіддя режиму господарювання, який забороняє мисливське господарство, запровадження постійної заборони на вилучення (добування або відлов) мисливських тварин всіх видів та в інших випадках, передбачених Законом. Зміна меж мисливського угіддя є підставою для внесення змін до договору про умови ведення мисливського господарства та перегляду розміру плати за користування мисливським угіддям.

Стаття 11. Передумови надання мисливських угідь у користування

1. Для отримання мисливських угідь у користування претендент звертається до територіального органу Агентства з метою формування мисливського угіддя або обирає мисливські угіддя з числа мисливських угідь запасу, розробляє план ведення мисливського господарства, отримує погодження органів місцевого самоврядування та територіального органу Агентства за місцезнаходженням мисливських угідь.

2. У користування може бути надано одне або декілька сформованих мисливських угідь, за умови, що їх сукупна площа становитиме не більше 25 відсотків від загальної площі мисливських угідь області, Автономної Республіки Крим.

3. План ведення мисливського господарства розробляється на найближчі 5 років та включає:

1) інформацію про претендента, його матеріально-технічне забезпечення, посадових осіб, працівників, їх освіту, досвіт роботи у сфері мисливського господарства;

2) умовну назву, яка буде присвоєна мисливським угіддям;

3) вид мисливських тварин, які претендент буде використовувати в мисливських угіддях;

4) опис біотехнічних заходів, режимів ведення вольєрного господарства, які претендент має намір здійснювати;

5) інвестиційні зобов’язання, якими можуть бути створення робочих місць, розвиток інфраструктури (прокладання доріг тощо), збільшення площі зелених лісових насаджень, фінансування робіт зі збільшення популяцій мисливських тварин, організація проведення науково-дослідних робіт із дослідження чисельності мисливських тварин, розроблення наукових методів збільшення їх популяцій тощо;

6) документально підтверджену інформацію щодо джерел фінансування витрат на виконання протягом планового періоду заходів з охорони та відтворення мисливських тварин, збереження і поліпшення середовища їх перебування та плати за користування мисливськими угіддями у розмірі, передбаченому цим Законом;

7) документально підтверджену інформацію щодо відсутності податкового боргу та заборгованості зі сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

4. Територіальні органи Агентства, сільські, селищні, міські ради під час погодження надання мисливських угідь у користування перевіряють інформацію про претендента, розроблений ним план та обрані мисливські угіддя, за необхідності звертаються до органів державної влади, місцевого самоврядування, підприємств, установ організацій для отримання інформації щодо претендента, його посадових осіб.

5. Підставами для відмови у погодженні надання угідь у користування може бути лише:

1) наявність у претендента податкового боргу та/або заборгованості зі сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, сукупний обсяг якого становить більше 10 мінімальних заробітних плат (виходячи з розміру мінімальної заробітної плати, встановленої на 1 січня року звернення за погодженням);

2) претендент, його учасник (засновник, акціонер) та/або кінцевий бенефіціарний власник є резидентом та/або громадянином держави, що здійснює збройну агресію проти України, або включений відповідно до закону до переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності або щодо яких застосовано міжнародні санкції;

3) стосовно претендента протягом останніх тридцяти шести місяців було встановлено факт порушення обов'язків за договором про умови ведення мисливського господарства, що призвело до його дострокового розірвання та/або застосування санкцій та/або відшкодування збитків;

4) претендента або його посадових осіб притягнуто до адміністративної відповідальності за порушення законодавства у сфері використання мисливських тварин двічі протягом останнього календарного року до моменту звернення;

5) розроблений план ведення мисливського господарства не відповідає вимогам цієї статті Закону (з наведенням виключного переліку невідповідностей);

6) обрані претендентом мисливські угіддя не можуть бути використані (повністю або частково) для цілей ведення мисливського господарства, обраного претендентом та описаного у плані ведення мисливського господарства, в силу обмежень, передбачених законодавством.

7) запланована претендентом діяльність суперечить місцевим екологічним програмам, затвердженим до моменту звернення претендента за погодженням.

6. Рішення про погодження або відмову у погодженні надання мисливських угідь у користування приймається територіальним органом Агентства - протягом 15 робочих днів з моменту отримання заяви претендента;

сільськими, селищними, міськими радами - на найближчій сесії ради, але не пізніше як через 30 календарних днів з моменту подачі документів.

7. Якщо у відведений строк не буде прийнято жодного рішення, претендент вважається таким, що отримав погодження за принципом мовчазної згоди. У такому випадку рішення про погодження вважається прийнятим в останній день строку розгляду заяви.

8. Відмова у погодженні надання мисливських угідь у користування не перешкоджає повторному зверненню за отриманням погодження після припинення існування обставин, які слугували підставою для відмови.

9. Претендент забезпечує підготовку висновку з оцінки впливу на довкілля, якщо його планована діяльність відповідає категоріям видів планової діяльності, наведених у Законі України «Про оцінку впливу на довкілля», які підлягають оцінці впливу на довкілля.

10. Отримання будь-яких інших погоджень надання у користування мисливських угідь крім тих, які передбачені цією статтею, від претендента забороняється.

Стаття 12. Надання мисливських угідь в користування

1. Мисливські угіддя для ведення мисливського господарства надаються у користування місцевою державною адміністрацією.

2. Рішення про надання мисливського угіддя в користування приймає районна державна адміністрація, в адміністративних межах якої згідно Реєстру знаходиться мисливське угіддя. Якщо мисливське угіддя знаходиться в адміністративних межах різних районів, рішення про надання мисливського угіддя в користування приймає обласна державна адміністрація.

3. У рішенні про надання мисливських угідь в користування зазначається інформація про мисливські угіддя, які передаються користувачу, їх назва, строк користування та розмір плати за користування мисливських угідь.

4. У рішення про відмову у наданні мисливських угідь в користування зазначається підстава такої відмови та порядок оскарження рішення. Підставами для відмови у наданні мисливських угідь в користування можуть бути лише:

1) відсутність погоджень органів місцевого самоврядування та/або уповноваженого територіального органу

2) непроведення оцінки впливу на довкілля, якщо її проведення є обов'язковим згідно законодавства;

3) подання претендентом недостовірної інформації;

4) припинення діяльності претендента (ліквідація) або смерть претендента - фізичної особи на момент прийняття рішення.

5. Рішення про надання чи відмову у наданні мисливських угідь у користування для ведення мисливського господарства приймається не пізніше як через 10 робочих днів з моменту подачі документів.

Якщо у відведений строк не буде прийнято жодного рішення, претендент вважається таким, що володіє правом користування мисливськими угіддями для

ведення мисливського господарства за принципом мовчазної згоди з дня, який настає за останнім днем строку, відведеного для прийняття рішення. У таких випадках територіальний орган Агентства вносить до Реєстру інформацію про користувача на підставі його заявки та доказів подачі заяви компетентному органу.

6. У разі одночасного звернення кількох претендентів на одне і те саме мисливське угіддя проводиться конкурсний відбір у порядку, встановленому статтею 13 цього Закону.

7. Мисливські угіддя надаються у користування на строк 20 років. Якщо в останній день строку користування в Реєстрі буде відсутня інформація про виявленні підстави для припинення права користування мисливськими угіддями (пункти 2-6 частини першої статті 18 цього Закону), строк користування мисливськими угіддями продовжується на строк, на який угіддя були надані у користування. Таке продовження може здійснюватися тільки один раз на 20 років.

8. Для продовження строку користування мисливськими угіддями прийняття будь-яких рішень не вимагається. Територіальний орган Агентства забезпечує внесення до Реєстру інформації про продовження строку дії користування угіддями, якщо автоматичне відображення такої інформації неможливе.

Стаття 13. Порядок проведення конкурсного відбору

1. У разі одночасного звернення двох або більше претендентів щодо надання у користування одних і тих самих мисливських угідь територіальний орган Агентства (далі - організатор конкурсу) публікує оголошення про проведення конкурсу.

2. Оголошення про проведення конкурсу оприлюднюється на офіційному вебсайті організатора конкурсу та в Реєстрі не пізніше ніж за 30 календарних днів до дати його проведення.

3. Для проведення конкурсного відбору утворюється конкурсна комісія. Членами конкурсної комісії не можуть бути особи що мають конфлікт інтересів у розумінні Закону України «Про запобігання корупції».

4. Під час оцінки претендентів перевага надається претенденту, утвореному в результаті об’єднання місцевих мисливців (зокрема, у формі громадського об’єднання зі статутом юридичної особи). Якщо всі з претендентів відповідають, або жоден із претендентів не відповідають такому критерію, оцінювання здійснюється за такими критеріями:

1) обсяг інвестиційних зобов'язань, зокрема кількість нових робочих місць, площа нових лісових насаджень, обсяг фінансування заходів зі збільшення популяцій та науково-дослідних робіт;

2) запланована площа відтворювальної ділянки (понад мінімум, встановлений цим Законом);

3) обсяг штучно розведених мисливських тварин, призначених для поповнення державного мисливського фонду;

4) наявність пільг для учасників бойових дій, осіб з інвалідністю та інших пільгових категорій мисливців;

5) залучення до ведення мисливського господарства місцевих мисливців та місцевих громадських об'єднань мисливців.

5. Перелік критеріїв, наведених у цій статті Закону, є вичерпним. Сума вагових коефіцієнтів усіх критеріїв становить 100 відсотків. Жоден окремий критерій не може мати питомої ваги, меншої за 10 відсотків та більшої за 30 відсотків від загальної оцінки.

6. Вимоги до оголошення, порядок утворення конкурсної комісії, вагові коефіцієнти кожного критерію, методика їх розрахунку, порядок оцінки пропозицій, проведення засідань конкурсної комісії затверджуються уповноваженим органом.

7. Під час оцінки пропозицій претендентів забороняється вносити зміни до плану ведення мисливського господарства.

8. Рішення конкурсної комісії можуть бути оскаржені у адміністративному або судовому порядку.

Стаття 14. Особливості здійснення земельних правовідносин у мисливських угіддях

1. Включення земельних ділянок у межі мисливського угіддя не тягне за собою припинення права власності, права користування чи іншого речового права на ці земельні ділянки, не змінює їх цільового призначення та не впливає на їх правовий режим, окрім встановлення обмежень, передбачених цим Законом.

2. На земельні ділянки, які розміщені в межах мисливських угідь, встановлюється обмеження у використанні, як це передбачено статтею 111 Земельного кодексу України, у виді надання права проведення полювання на таких земельних ділянках у порядку та строки, визначені цим Законом. Інформація про такі обмеження вноситься до Державного земельного кадастру.

3. Користування мисливськими угіддями наділяє користувача правом використання земельних (земельних лісових) ділянок, які входять до складу мисливських угідь, будь-якої форми власності, для організації та проведення полювання. Таке користування здійснюється на підставі цього Закону та не потребує укладення договорів між користувачем та землевласником (землекористувачем), чи проведення державної реєстрації права користування.

4. У порядку та на умовах, визначених цим Законом, власники земельних ділянок, що знаходяться у межах мисливського угіддя та на яких відбувається полювання, мають право на отримання плати за користування земельними ділянками, що знаходяться у їх власності.

5. Землевласники або землекористувачі земельних ділянок у межах мисливського угіддя мають право на відшкодування збитків, завданих внаслідок

знищення чи пошкодження сільськогосподарських або лісових культур мисливськими тваринами, за умови вжиття ними достатніх заходів для запобігання такому знищенню чи пошкодженню.

6. Використання земельних (земельних лісових) ділянок у складі мисливських угідь для інших цілей, зокрема, зведення мисливсько-господарських споруд, вирощування кормових культур, створення захисних насаджень, проведення штучного обводнення, здійснення інших заходів, пов'язаних з веденням мисливського господарства (крім безпосереднього полювання), здійснюється на підставі договорів, укладених між користувачем та землевласником або землекористувачем.

Стаття 15. Упорядкування мисливських угідь

1. Користувачі мисливських угідь забезпечують їх упорядкування протягом двох років з дня надання таких угідь у користування. Завершенням упорядкування мисливських угідь є погодження територіальним органом Агентства проекту організації та розвитку мисливського господарства.

2. Порядок проведення упорядкування мисливських угідь визначається уповноваженим органом за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

3. Проекти організації та розвитку мисливського господарства розробляються користувачами мисливських угідь або за їх замовленням іншими особами та погоджуються територіальним органом Агентства.

4. Проекти організації та розвитку мисливського господарства, розроблені відповідно до існуючих на момент їх реалізації вимог, вважаються дійсними до закінчення строку їх дії за умови відсутності зміни площі (меж) мисливських угідь.

5. За рішенням органу (органів) місцевого самоврядування, у межах якого (яких) знаходиться сформоване мисливське угіддя, допускається проведення його упорядкування в частині проведення оцінки та інвентаризації видового, кількісного та якісного складу мисливських тварин, розрахунку оптимальної чисельності та оптимальної щільності мисливських тварин кожного виду. Таке упорядкування здійснюється за рахунок коштів місцевого бюджету або за рахунок заінтересованих осіб. Інформація, установлена за результатами такого упорядкування, вноситься до Реєстру, та може бути використана користувачами мисливських угідь під час розробки проекту організації та розвитку мисливського господарства.

Стаття 16. Договір про умови ведення мисливського господарства

1. Умови ведення мисливського господарства визначаються у договорі, який укладається між територіальним органом Агентства і користувачем мисливських угідь.

2. Форма договору про умови ведення мисливського господарства встановлюється уповноваженим органом за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Договір про умови ведення мисливського господарства обов’язково має передбачати інвестиційні зобов’язання користувача мисливських угідь, наведені ним у плані ведення мисливського господарства.

3. Договір про умови ведення мисливського господарства укладається на строк користування мисливськими угіддями. У випадку продовження строку користування мисливськими угіддями, строк дії договору продовжується автоматично. Договір про умови ведення мисливського господарства може бути розірвано достроково на підставах, визначених договором, зокрема:

1) за рішенням територіального органу Агентства, який є стороною договору, з підстав:

незабезпечення упорядкування мисливських угідь протягом двох років з дня їх надання у користування;

не усунення протягом установленого строку встановлених за результатами контрольного обліку фактів невідповідності показників оптимальної чисельності та/або оптимальної щільності мисливських тварин, крім випадків, коли зменшення кількості тварин є наслідком обставин непереборної сили, що підтверджується сертифікатом (довідкою) Торгово-промислової палати України чи регіональною торгово-промисловою палатою.

невиконання інвестиційних зобов'язань протягом перших п’яти років користування мисливськими угіддями;

установлення у визначеному законом порядку двох або більше протягом календарного року фактів присутності користувача мисливських угідь, його працівників, або залучених ним осіб під час вчинення мисливцем чи іншою особою порушення правил полювання або браконьєрства та їх бездіяльності щодо припинення такого порушення або браконьєрства.

2) за рішенням господарського суду, прийнятим за позовом територіального органу Агентства з підстав систематичного (два рази або більше протягом року) невиконання обов'язків щодо охорони та відтворення мисливських тварин чи інших зобов'язань, обумовлених договором про умови ведення мисливського господарства.

4. Про дострокове припинення договору про умови ведення мисливського господарства територіальний орган Агентства невідкладно повідомляє орган, який надавав угіддя в користування.

Стаття 17. Плата за користування мисливськими угіддями

1. Користування мисливськими угіддями є платним.

2. Користувачі мисливських угідь щорічно сплачують плату за користування мисливськими угіддями з розрахунку за 1 гектар угідь:

лісові - 0,2% прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого на 01 січня поточного року;

польові - 0,05% прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого на 01 січня поточного року;

водно-болотні - 0,1% прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого на 01 січня поточного року;

3. Плата за користування мисливськими угіддями сплачується до 01 липня поточного року:

1) місцевій державній адміністрації, яка надавала угіддя у користування - пропорційно до площі земель державної власності, що включена до складу мисливського угіддя

2) органам місцевого самоврядування, які погоджували надання мисливського угіддя у користування - пропорційно до площі території в адміністративних межах такого органу, яка включена до складу мисливського угіддя.

4. Порядок визначення пропорцій відносно загального розміру плати за користування мисливськими угіддями у відсотковому значенні установлюється Кабінетом Міністрів України.

5. Кожний землевласник, на земельних ділянках якого проводиться полювання та які потрапили під обмеження, передбачені цим Законом, може отримати від органу місцевого самоврядування, в адміністративних межах якого знаходиться його земельна ділянка, належну йому частину від плати за користування мисливськими угіддям. Розмір такої виплати визначається згідно правил частини другої цієї статті з урахуванням площі земельної ділянки, яка входить до складу мисливського угіддя відповідного типу, із застосуванням понижуючого коефіцієнту 0,5. Джерелом виплат землевласнику є кошти, отримані від користувача мисливських угідь.

6. У випадку запровадження на території мисливського угіддя тимчасової заборони на вилучення (добування або відлову) мисливських тварин всіх видів, користувач мисливських угідь звільняється від обов’язку сплачувати плату за користування мисливськими угіддями на період дії такої заборони.

7. У випадку запровадження на окремій частині мисливського угіддя тимчасової заборони на вилучення (добування або відлов) мисливських тварин всіх видів, місцева державна адміністрація, яка надавала мисливське угіддя у користування, за зверненням користувача мисливських угідь пропорційно зменшує розмір плати за користування мисливськими угіддями на період дії такої заборони.

Стаття 18. Припинення права користування мисливськими угіддями

1. Право користування мисливськими угіддями припиняється за рішенням відповідного органу, який приймав рішення про надання мисливських угідь у користування, з підстав:

1) закінчення строку користування та відсутності підстав для продовження такого строку;

2) відмови користувача від користування мисливськими угіддями;

3) ліквідація юридичної особи, смерть або припинення підприємницької діяльності фізичної особи, яким надано у користування мисливські угіддя;

4) дострокового розірвання договору про умови ведення мисливського господарства;

5) невнесення користувачем у встановлений строк плати за користування мисливським угіддям, крім випадків, коли у період, до якого відноситься така плата, проведення полювання у відповідному мисливському угідді було не можливим з причин, що не залежать від користувача (запровадження тимчасової заборони на вилучення мисливських тварин, встановлення особливого режиму, обмежень пов'язаних з воєнним чи надзвичайним станом, особливими екологічними ситуаціями, епізоотіями тощо);

6) в інших випадках, передбачених законом.

2. Територіальний орган Агентства вносить до Реєстру інформацію про виявленні підстави для припинення права користування мисливськими угіддями, обмежує діяльність користувача, зупиняє доступ до Реєстру, вчиняє дії для недопущення проведення вилучення мисливських тварин та повідомляє про це місцеву державну адміністрацію, яка приймала рішення про надання мисливських угідь в користування.

3. На підставі рішення місцевої державної адміністрації про припинення права користування мисливськими угіддями, територіальний орган Агентства вносить до Реєстру інформацію про віднесення мисливських угідь, право користування яких припинено, до мисливським угідь запасу, проводить інвентаризацію мисливського фонду, здійснює контрольний облік чисельності мисливських тварин.

Якщо встановлена кількість мисливських тварин буде меншою, ніж кількість, яка була під час отримання мисливських угідь в користування (згідно акту), заподіяна шкода компенсується відповідно затверджених такс для обчислення розміру відшкодування збитків, завданих унаслідок порушення законодавства в галузі мисливського господарства та полювання.

Розділ ІІІ
ВИКОРИСТАННЯ МИСЛИВСЬКИХ ТВАРИН КОРИСТУВАЧАМИ МИСЛИВСЬКИХ УГІДЬ

Стаття 19. Охорона, відтворення і стале використання мисливських тварин

1. Користувач мисливських угідь зобов'язаний неухильно дотримуватись умов використання мисливських тварин, не допускати виснаження мисливських угідь, масового зникнення популяцій мисливських тварин, зокрема, шляхом їх незаконного добування - браконьєрства.

2. Користувач мисливських угідь розробляє план сталого використання мисливських тварин, у якому розраховує максимальну кількість мисливських тварин державного мисливського фонду, яка може бути вилучена протягом мисливського сезону у мисливських угіддях, наданих йому у користування. Розрахунок проводиться таким чином:

1) кількість доступних до вилучення мисливських тварин, які підлягають індивідуальній ідентифікації, розраховується як різниця між фактичною кількістю таких мисливських тварин у мисливських угіддях перед початком мисливського сезону та оптимальною чисельністю мисливських тварин, визначеною під час упорядкування мисливських угідь;

2) кількість інших мисливських тварин, які можуть бути вилучені одним мисливцем за один день полювання, розраховується на рівні не вище межі використання, виходячи із пропускної спроможності мисливського угіддя, визначеної під час упорядкування мисливських угідь.

3. План сталого використання мисливських тварин подається на затвердження територіальному органу Агентства за місцезнаходженням мисливського угіддя щорічно, не пізніше тридцяти календарних днів до початку нового мисливського сезону.

4. План сталого використання мисливських тварин на мисливський сезон розглядається не більше 15 робочих днів. Підставою для відмови у затвердженні плану може бути лише невідповідність плану показникам, отриманим під час контрольного обліку мисливських тварин. Після затвердження плану територіальний орган Агентства вносить до Реєстру показники максимальної кількості мисливських тварин, дозволених до вилучення у відповідному мисливському угідді протягом мисливського сезону.

5. З метою охорони та відтворення мисливських тварин користувачі в межах своїх мисливських угідь виділяють не менш як 20 відсотків площі угідь для відтворювальної ділянки, на якій полювання забороняється. Порядок визначення територій для цієї мети встановлюється уповноваженим органом.

6. Користувачі мисливських угідь здійснюють комплекс біотехнічних та інших заходів, спрямованих на охорону та відтворення мисливських тварин, збереження і поліпшення середовища їх перебування. Для визначення обсягу таких заходів користувачі мисливських угідь залучають мисливствознавців з галузевою освітою, не нижче середньої спеціальної. Мисливствознавець може бути штатним працівником, надавати послуги (виконувати роботу) за цивільно-правовим договором або функцію мисливствознавця може виконувати залучений користувачем суб’єкт господарювання, який має в своєму штаті мисливствознавця, що відповідає вимогам цієї статті Закону.

7. З метою охорони мисливських угідь користувачі мисливських угідь створюють єгерську службу з розрахунку не менш як один єгер на дві тисячі гектарів лісових або три тисячі гектарів польових чи водно-болотних мисливських угідь. Єгері єгерської служби відносяться до уповноважених осіб, здійснюють охорону мисливських та інших диких тварин від незаконного

полювання (браконьєрства), регулюють чисельність диких тварин, проводять спеціальне вилучення, біотехнічні заходи, господарські роботи з охорони, відтворення та використання мисливських тварин, організовують надання послуг мисливцям щодо здійснення полювання (зокрема під час проведення мисливських турів), забезпечують дотримання режиму вольєрного господарства.

8. Користувачі мисливських угідь зобов'язані не рідше одного разу в п'ять років підвищувати кваліфікацію своїх мисливствознавців і єгерів на відповідних спеціалізованих курсах.

Стаття 20. Природоохоронний статус популяцій мисливських тварин

1. Управління мисливським господарством здійснюється з метою підтримання сприятливого природоохоронного статусу популяцій мисливських тварин, а у разі його погіршення - з метою його відновлення.

2. Природоохоронний статус популяцій мисливських тварин оцінюється з урахуванням географічно диференційованого управління популяціями за управлінськими одиницями, межі яких визначаються уповноваженим органом, з урахуванням природних, біогеографічних та адміністративних чинників.

3. Оцінка природоохоронного статусу популяцій мисливських тварин здійснюється не рідше ніж раз на шість років виключно на основі:

1) даних державного обліку мисливських тварин;

2) даних моніторингу мисливських тварин і середовищ їх існування;

3) результатів наукових досліджень, проведених науковими установами спільно з користувачами мисливських угідь;

4) інших задокументованих відомостей про стан популяцій, ареалу та середовища їх існування.

4. Оцінка проводиться територіальними органами Агентства, за яким уповноваженим органом закріплено управлінську одиницю, за методологією, що затверджується уповноваженим органом за погодженням з Національною академією наук України з урахуванням міжнародних стандартів проведення такої оцінки.

5. Природоохоронний статус популяції мисливських тварин в управлінській одиниці визначається територіальним органом Агентства за методикою, затвердженою уповноваженим органом.

6. У разі визначення природоохоронного статусу популяції як незадовільний або критичний, уповноважений орган за поданням Агентства приймає рішення про застосування заходів з відновлення природоохоронного статусу, які можуть включати тимчасову заборону на вилучення (у тому числі, спеціальне) відповідного виду, обмеження способів і засобів полювання, зменшення строку полювання, посилення заходів охорони, реалізацію спеціальних програм відтворення, заходів з охорони і відновлення середовища існування тощо. Заходи фінансуються за рахунок державного бюджету та інших джерел, не заборонених законом.

7. З метою оцінки природоохоронного статусу популяцій мисливських тварин, територіальний орган Агентства проводить контрольний облік мисливських тварин в управлінських одиницях з метою перевірки достовірності даних обліку чисельності мисливських тварин, поданих користувачами мисливських угідь.

8. Контрольний облік мисливських тварин проводиться як захід державного нагляду (контролю) відповідно до Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" та цього Закону. Контрольний облік може бути плановим або позаплановим. Планові заходи проводяться відповідно до затверджених планів. Підстави для проведення позапланових заходів визначаються статтею 6 Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності".

9. Якщо динаміка росту популяції, природоохоронний статус яких визначений критичним, не покращилась в результаті запроваджених заходів, фахівці Агентства у встановленому порядку звертаються до Національної комісії з питань Червоної книги України з пропозицією про занесення до Червоної книги України відповідних видів тваринного світу.

10. У випадку покращення природоохоронного статусу популяції до сприятливого або надлишкового уповноважений орган за поданням Агентства приймає рішення про повне або часткове скасування тимчасових заборони та обмежень, припинення запроваджених програм посиленої охорони тощо.

11. У випадку встановлення природоохоронного статусу популяції на рівні надлишкового, уповноважений орган за поданням Агентства приймає рішення про збільшення строку полювання на такий вид, збільшення межі використання, затвердження програм розселення приплоду, надання права на спеціальне вилучення (зокрема, шляхом регулювання численності диких травин) тощо.

Стаття 21. Режими ведення вольєрного господарства

1. Користувач мисливських угідь мають право запровадити в центрі розведення один із таких режимів ведення вольєрного господарства:

1) екологічний - тварини розводяться для їх подальшого випуску у природне середовище та потрапляння до державного мисливського фонду;

2) економічний - тварини розводяться для їх подальшого продажу суб'єктам права власності на мисливських тварин;

3) господарчий - тварини розводяться з метою отримання продуктів їх життєдіяльності або продукції полювання;

4) рекреаційний - тварини розводяться для їх використання у процесі споглядання за їх життєдіяльністю чи взаємодії з ними, з метою отримання культурного та естетичного задоволення без мети добування, господарського використання, випуску у природне середовище чи використання іншим чином.

2. В одному центрі розведення може бути застосовано один режим вольєрного господарства. За рішенням користувача тварини із одного центру розведення можуть бути переведені у інший центр розведення.

3. Порядок використання мисливських тварин при кожному з режимів ведення вольєрного господарства затверджуються розпорядчим документом користувача мисливських угідь з урахуванням вимог чинного законодавства.

Стаття 22. Права та обов'язки користувачів мисливських угідь

1. Користувачі мисливських угідь мають право:

1) користуватися державним мисливським фондом у межах мисливських угідь;

2) розпоряджатися мисливськими тваринами, набутими в законний спосіб, доходами від їх реалізації;

3) організовувати полювання для мисливців (зокрема мисливські тури), укладати відповідні договори з ними або з юридичними особами, що представляють їхні інтереси, зокрема іноземними, надавати повний комплекс послуг, пов'язаних із здійсненням полювання, включаючи проживання, харчування, пересування мисливців та осіб, які їх супроводжують, забезпечення засобами ідентифікації, допомог з веденням Реєстру тощо;

4) проводити спеціальне вилучення диких (зокрема мисливських) тварини;

5) належним чином утримувати та використовувати мисливських тварин приватної форми власності відповідно до обраного режиму ведення вольєрного господарства;

6) надавати рекреаційні послуги відвідувачам мисливських угідь, які не є мисливцями;

7) отримувати державну підтримку та допомогу, допомогу з інших джерел, не заборонених законодавством, а також цільове фінансування зі спеціальних фондів, програм розвитку тощо.

2. Користувачі мисливських угідь зобов'язані:

1) додержуватися встановлених цим Законом умов ведення мисливського господарства, правил використання мисливських тварин державного мисливського фонду;

2) дотримуватись вимог договору про умови ведення мисливського господарства, проекту організації розвитку мисливського господарства, виконувати біотехнічні заходи, створювати та виділяти в межах мисливських угідь відтворювальні ділянки, ділянки для навчання та дресирування ловчих тварин (не менш одної на п’ять тисяч гектар наданих в користування мисливських угідь);

3) раціонально використовувати державний мисливський фонд, не допускати погіршення екологічного стану мисливських угідь;

4) вносити відомості до єдиного мисливського реєстру про чисельність та обсяги добування мисливських тварин;

5) негайно інформувати обласні, Київську, Севастопольську міські державні адміністрації, уповноважений орган, Агентство, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини, ветеринарні служби про виявлення випадків захворювань тварин, погіршення стану середовища їх перебування, виникнення загрози знищення та загибелі тварин, здійснювати комплексні заходи щодо профілактики і боротьби із захворюваннями;

6) обладнати згідно з ветеринарно-санітарними вимогами майданчики для оброблення туш мисливських тварин та забезпечити проведення посадовими особами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини, ветеринарно-санітарної експертизи дичини, призначеної для використання на харчові цілі;

7) здійснювати охорону державного мисливського фонду, створювати штатну єгерську службу, залучити до роботи мисливствознавців;

8) додержуватися режиму охорони тварин, занесених до Червоної книги України і включених до переліків видів тварин, які підлягають особливій охороні на території Автономної Республіки Крим та областей, у межах наданих у користування мисливських угідь;

9) не допускати самовільного переселення або акліматизації тварин, окрім видів мисливських тварин, що передбачені статею 6, пункту 1 цього Закону;

10) не допускати до полювання мисливців у кількості, що перевищує пропускну спроможність мисливських угідь;

11) проводити комплексні заходи, спрямовані на відтворення, у тому числі штучне, мисливських тварин, збереження і поліпшення середовища їх перебування, щорічно вкладати кошти на їх охорону і відтворення з розрахунку на 1 тисячу гектарів лісових угідь не менше трьохсот, польових - двохсот п'ятдесяти, водно-болотних - ста п’ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

12) здійснювати заходи щодо виконання загальнодержавних і місцевих екологічних програм з питань охорони тваринного світу;

13) самостійно припиняти використання мисливських тварин у разі погіршення їх стану та умов існування, зниження відтворювальної здатності та виникнення загрози знищення тварин, досягнення показників нижче оптимальної чисельності, та погіршення їх природоохоронного статусу, негайно вживати заходів до усунення негативних факторів впливу на тварин і середовище їх перебування;

14) реалізовувати природоорієнтовані рішення (nature-based solutions), спрямовані на збереження та відновлення біотопів, забезпечення екологічних коридорів для вільної кліматично обумовленої міграції диких тварин, а також підтримання генетичного різноманіття популяцій як базового механізму їхнього природного пристосування до глобальних змін довкілля;

15) безперешкодно допускати до перевірки стану мисливських угідь, усіх об'єктів, де утримуються, перероблюються та реалізуються мисливські тварини, посадових осіб, уповноважених здійснювати державний контроль у галузі мисливського господарства та полювання, своєчасно виконувати їх законні вимоги.

3. Користувачі мисливських угідь мають інші права та обов'язки щодо використання мисливських тварин та користування мисливськими угіддями, передбачені законом.

4. Користувачі мисливських угідь зобов'язані компенсувати збитки, завдані унаслідок порушення законодавства в галузі мисливського господарства та полювання з вини посадових осіб користувача мисливських угідь або за їх прямого сприяння. Компенсація збитків здійснюється у загальному порядку, передбаченому цим Законом, відповідно до затверджених такс для обчислення розміру відшкодування збитків.

Розділ IV
ВИКОРИСТАННЯ МИСЛИВСЬКИХ ТВАРИН МИСЛИВЦЯМИ

Стаття 23. Порядок отримання, призупинення, відновлення та анулювання посвідчення мисливця

1. Мисливцями можуть стати фізичні особи, які мають повну цивільну дієздатність, пройшли навчання мисливській справі, здали кваліфікаційні іспити в теоретичній та практичній частинах навчання та отримали посвідчення мисливця.

2. Навчання мисливській справі складається з теоретичної та практичної частини, результати яких заносяться до Реєстру.

3. Теоретична частина навчання включає вивчення законодавства про мисливське господарство і полювання, основ мисливської справи, видів мисливських тварин, правил полювання, правил етичної поведінки мисливця, основи первинної допомоги при нещасних випадках на полюванні тощо. Типова навчальна програма мисливській справі визначається уповноваженим органом за погодженням з центральними органами виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах освіти і науки

Навчання теоретичній частині здійснюються в акредитованих закладах незалежно від форми власності та підпорядкування, які за результатами акредитації отримали відповідний сертифікат. Навчання здійснюються спеціалістами, які відповідають визначеним кваліфікаційним вимогам. Перелік вимог до закладів, порядок акредитації, кваліфікаційні вимоги до спеціалістів, які здійснюють навчання теоретичній частині, визначаються уповноваженим органом за погодженням з центральними органами виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах освіти і науки.

По завершенню навчання теоретичній частині особа складає іспит, результати якого фіксуються у сертифікаті, який видається акредитованим закладом, що проводив навчання.

4. Практична частина мисливської справи включає вивчення матеріальної частини зброї, правил її використання та застосування, виконання вправ зі стрільби з мисливської вогнепальної зброї. Навчання практичній частині відбувається суб'єктами господарювання, які згідно законодавства мають право проводити таке навчання.

Особи, які отримали у встановленому порядку дозвіл на придбання, зберігання чи носіння вогнепальної зброї звільняються (окрім виконання вправ зі стрільби) від необхідності проходити навчання практичній частині мисливської справи.

За результатами навчання практичній частині складається іспит та видається довідка про завершення навчання, якщо інший порядок не передбачений законодавством.

5. Після завершення навчання зацікавлена особа звертається до територіального органу Агентства для внесення до Реєстру в статусі мисливця. Реєстрація здійснюється у 15-денний строк на платній основі. Розмір плати за реєстрацію мисливця в Реєстрі становить 50 відсотків від розміру щорічного збору за користування мисливськими тваринами, як природного ресурсу загальнодержавного значення. За результатами реєстрації мисливцю видається посвідчення мисливця у формі витягу з Реєстру. Перелік документів, які додаються до заяви про реєстрацію мисливця в Реєстрі, порядок реєстрації та видачі посвідчення мисливця установлюється уповноваженим органом.

6. Дія реєстрації мисливця в Реєстрі може бути призупинена з одночасним призупиненням дії посвідчення мисливця у випадку:

1) несплати щорічного збору за користування мисливськими тваринами - до моменту сплати щорічного збору за користування мисливськими тваринами але не більш як на один календарний рік;

2) встановлення тимчасового обмеження боржника у праві полювання - до моменту погашення заборгованості зі сплати аліментів у повному обсязі або скасування постанови державного виконавця про застосування такого обмеження.

7. Протягом призупинення дії реєстрації мисливця останній не може використовувати функціонал Реєстру, у тому числі набувати право на полювання.

8. Реєстрація мисливця в Реєстрі може бути анульована територіальним органом Агентства з одночасним анулювання посвідчення мисливця з таких підстав:

1) притягнення до відповідальності за браконьєрство;

2) притягнення до відповідальності за порушення правил полювання тричі протягом одного календарного року;

3) позбавлення права полювання на підставі рішення суду;

4) несплати щорічного збору за користування мисливськими тваринами більш як протягом календарного року.

9. Призупинення та анулювання дії реєстрації мисливця можуть бути оскаржені у порядку, визначеному Законом України «Про адміністративну процедуру» та/або в судовому порядку.

Стаття 24. Права та обов'язки мисливців

1. Мисливці мають право:

1) проводити полювання та/або відлов у відповідності із цим Законом;

2) отримувати інформацію про умови та особливості організації полювання у відповідних мисливських угіддях, у тому числі про межі мисливських угідь, межі відтворювальних ділянок;

3) брати участь у спеціальному вилученні;

4) отримувати від користувача мисливських угідь належним чином оформлені трофейні листи;

5) розпоряджатись на власний розсуд законно добутою продукцією полювання та/або відловленими мисливськими тваринами.

2. Мисливці зобов'язані:

1) щороку сплачувати збір за використання мисливських тварин, як природного ресурсу загальнодержавного значення;

2) виконувати вимоги законодавства у сфері використання мисливських тварин, дотримуватись правил полювання;

3) пред'являти на вимогу уповноваженої особи документи, що посвідчують особу, документи, що підтверджують право на носіння та зберігання мисливської зброї, паспорти на ловчих тварин, пред'являти для огляду особисті речі, знаряддя полювання, продукцію полювання та транспортні засоби у мисливських угіддях;

4) знати і розпізнавати усі види мисливських тварин України, знати перелік мисливських тварин внесених до Червоної книги України;

5) проводити облік вилучених мисливських тварин, своєчасно та належним чином закріплювати засоби ідентифікації на вилучених мисливських тваринах, які підлягають ідентифікації;

6) виконувати ветеринарно-санітарні вимоги при транспортуванні, зберіганні, обробці продукції полювання;

7) відшкодовувати збитки та шкоду, спричинену внаслідок порушення законодавства у сфері використання мисливських тварин;

8) негайно інформувати уповноважених осіб про виявлені при здійсненні полювання порушення вимог законодавства.

3. Мисливці мають інші права та обов'язки щодо використання мисливських тварин та проведення полювання, передбачені законодавством.

4. З метою задоволення своїх законних інтересів у здійсненні полювання, сприяння веденню мисливського господарства, сталого використання мисливських тварин, розвитку мисливського собаківництва

громадяни можуть добровільно об'єднуватись у громадські організації мисливців.

Стаття 25. Набуття мисливцем права на вилучення мисливських тварин

1. Перед початком мисливського сезону користувач мисливських угідь отримує в територіальному органі Агентства засоби індивідуальної ідентифікації для організації полювання на мисливських тварини, які підлягають індивідуальної ідентифікації. Загальна кількість засобів ідентифікації не може перевищувати максимальної кількості мисливських тварин, які підлягають індивідуальної ідентифікації, доступних до вилучення згідно плану сталого використання мисливських тварин. Унікальний номер кожного засобу ідентифікації, виданого користувачу мисливських угідь, заноситься до Реєстру.

2. Перед початком полювання та/або відлову мисливець подає користувачу мисливських угідь через спеціальну форму Реєстру заявку на організацію полювання або відлову, у якій зазначає тип мисливських тварин, які має намір вилучити, їх кількість та заплановану дату (дати) полювання або відлову. Користувач мисливських угідь приймає таку заявку, вносять до Реєстру інформацію про дату (дати) полювання або відлову, види та кількість мисливських тварин, доступних до добування шляхом полювання та/або відлову, а також унікальні номери виданих мисливцю засобів ідентифікації (за умови їх видачі), або відмовляє у наданні доступу до мисливських угідь.

3. Після прийняття заявки користувачем мисливських угідь в Реєстрі формується запис з інформацією про мисливця, який полюватиме або проводитиме відлов, мисливські угіддя, у яких проходитиме вилучення, день початку та завершення полювання або відлову, вид мисливських тварин, дозволених до вилучення, їх кількість. Наявність такого запису в Реєстрі підтверджує правомірність полювання, транспортування, перенесення, зберігання та реалізації продукції полювання, наділяє мисливця правом на здійснення поточного регулювання чисельності диких тварин без необхідності отримання спеціального дозволу.

4. Полювання з використанням вогнепальної мисливської зброї, холодної, пневматичної зброї дозволяється лише особам, які володіють дозволом на носіння (зберігання) такої зброї. Інформація про наявну зброю та видані дозволи може бути внесена до Реєстру шляхом інформаційної взаємодії з іншими реєстрами та базами даних Міністерства внутрішніх справ України.

Полювання з використанням власної зброї іноземним мисливським туристом в рамках мисливського туру допускається за наявності у нього відповідного дозволу на таку зброю, виданого в державі громадянства (підданства) або постійного проживання, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України.

Полювання може здійснюватися зі зброєю, що належить іншій особі або користувачу мисливських угідь, у присутності власника цієї зброї або працівника користувача мисливських угідь, за яким закріплена ця мисливська

зброя, за умови наявності у мисливця або іноземного мисливського туриста дозволу на відповідний вид (категорію) зброї.

5. Вилучення з використанням собак мисливських порід, інших ловчих тварин допускається за умови наявності паспорту на них. У разі використання на полюванні собаки мисливської породи віком до 1 року замість паспорта може бути використано родовід та ветеринарний паспорт. Полювання може здійснюватися з ловчим тваринами, що належать іншій особі або користувачу мисливських угідь, за наявності у мисливця паспорта на таку тварину. Інформація про ловчих тварин, що належить мисливцю, вноситься у відповідний розділ Реєстру.

6. Зазначені у частинах 4 та 5 цієї статті Закону документи мисливець зобов'язаний пред'являти на вимогу уповноважених осіб, крім випадків, коли відповідна інформація міститься у Реєстрі.

Стаття 26. Строки використання мисливських тварин мисливцями

1. Полювання та/або відлов мисливських тварин може здійснюватися виключно протягом строків полювання, установлених для такого виду мисливських тварин.

2. Строки полювання установлюються уповноваженим органом одночасно із затвердженням правил полювання. Зміни до строків полювання не можуть вноситись пізніше ніж за 6 місяців до початку нового мисливського сезону.

3. Користувач мисливських угідь вносить до Реєстру визначену згідно цього Закону інформацію про дати відкриття та закриття полювання на відповідні мисливські тварини, загальну кількість доступних для вилучення мисливських тварин в межах строку полювання, дні полювання та/або відлову протягом тижня, іншу інформацію та порядок здійснення полювання. Територіальний орган Агентства перевіряє правильність визначення користувачем мисливських угідь умов та строків полювання та у випадку її невідповідності вимогам цього Закону зобов’язує користувача внести відповідні зміни.

Стаття 27. Порядок вилучення мисливських тварин мисливцем

1. Полювання може здійснюватися такими способами:

1) індивідуальне полювання - здійснюється мисливцем самостійно або під керівництвом призначеного користувачем мисливських угідь керівника полювання з підходу, із засідки або мисливської вежі;

2) колективне полювання - здійснюється кількома мисливцями або за участі інших учасників полювання, крім нагоничів:

3) облавне полювання - колективне полювання з нагоничами, які своїми діями спрямовують мисливських тварин в напрямку мисливців.

2. Полювання може здійснюватися з використанням таких знарядь:

1) мисливської вогнепальної, мисливської холодної та метальної зброї, пневматичної зброї калібром понад 4,5 міліметра і швидкістю польоту кулі понад 100 метрів за секунду;

2) ловчих тварин;

3) мисливських веж та скрадків;

4) пахучих неотруйних приманок.

3. У разі поранення мисливської тварини мисливець зобов’язаний припинити подальше полювання на інші об'єкти та негайно розпочати переслідування і добір пораненої тварини. Добір поранених великих ссавців (копитних, великих хижаків) у лісових угіддях здійснюється з обов'язковим залученням сертифікованих мисливських собак, навчених роботі по кров'яному сліду. Припинення страждань пораненої тварини здійснюється в максимально короткий строк у гуманний спосіб, що гарантує миттєву смерть тварини та виключає нанесення їй додаткових травм і мук.

4. Відлов здійснюється будь-якими доступними способами, які не передбачають заподіяння шкоди мисливській тварині, зокрема, шляхом спрямовування мисливських тварин у заздалегідь підготовлені мисливсько-господарські споруди.

5. Відлов може здійснюватися з використанням таких знарядь:

1) ловчих тварин;

2) сіток і пасток для відлову мисливських тварин;

3) мисливських веж та скрадків;

4) пахучих неотруйних приманок.

6. Під час відлову дозволяється використання пасток живоловного типу за умови їх обов'язкового візуального або технічного огляду не рідше ніж один раз на 24 години, а для дрібних тварин чи птахів, які мають високий рівень метаболізму або схильні до смертельного стресу (куницеві, видри, дрібні пернаті тощо), - не рідше ніж два рази на добу. Забороняється залишати пастки в робочому стані без нагляду після закінчення строку дії спеціального дозволу.

7. Після вилучення мисливської тварини, яка підлягає ідентифікації, мисливець невідкладно кріпить засоби індивідуальної ідентифікації в установленому поряду.

8. Не пізніше моменту завершення полювання або відлову мисливець вносить до Реєстру інформацію про кількість вилучених мисливських тварин та унікальні номери використаних засобів ідентифікації (за умови добування шляхом полювання та/або відлову мисливських тварин, які підлягають індивідуальній ідентифікації).

9. Витяги з Реєстру, в яких зазначено про вид, кількість та дату добування або відлову мисливських тварин, є належним підтвердженням законного походження продукції полювання або відловлених мисливських тварин.

10. Не вважається полюванням чи відловом спеціальне вилучення, а також використання мисливських тварин у центрах розведення згідно установленого режиму ведення вольєрного господарства.

Стаття 28. Засади мисливського туризму

1. Мисливський туризм є складовою національної економіки України, видом міжнародної та внутрішньої туристичної діяльності, що поєднує реалізацію мисливських послуг із подорожами, відпочинком, культурно-пізнавальними та спортивними програмами.

2. Мисливський турист - фізична особа, у тому числі іноземець або особа без громадянства, яка здійснює мисливську подорож на території України у вигляді мисливського туру на підставі договору про надання мисливських послуг та має документи, передбачені цією статтею.

3. Послуги з мисливського туризму в рамках мисливського туру мають право надавати:

1) користувачі мисливських угідь - у межах наданих їм у користування мисливських угідь, без отримання додаткових спеціальних дозволів;

2) суб'єкти організації мисливського туризму (далі - туроператори мисливського туризму) - юридичні особи або фізичні особи - підприємці, що відповідають кваліфікаційним вимогам, встановленим Кабінетом Міністрів України, та внесені до Реєстру туроператорів мисливського туризму, який ведеться уповноваженим органом. Туроператори мисливського туризму в рамках мисливського туру надають послуги виключно на підставі договорів, укладених з користувачами мисливських угідь.

4. Іноземний мисливський турист має право здійснювати полювання на території України за умови:

1) наявності документа, що підтверджує право на полювання, виданого в державі громадянства або постійного проживання, або документа, виданого в Україні в порядку, визначеному цією статтею;

2) укладення договору про надання мисливських послуг в рамках мисливського туру з туроператором або користувачем мисливських угідь;

3) наявності страхування цивільної відповідальності та страхування життя і здоров'я на період полювання;

4) наявності дозволу на ввезення (вивезення) мисливської зброї та боєприпасів до неї, виданого в порядку, визначеному законодавством;

5) обов'язкового супроводження мисливським провідником (єгерем) користувача мисливських угідь або туроператора протягом усього періоду полювання.

5. Іноземний мисливський турист зобов'язаний дотримуватися законодавства України, що регулює сферу мисливства та полювання, мисливської етики, передбаченої цим Законом, а також правил безпеки (зокрема поводження зі зброєю) та умов договору про надання мисливських послуг.

6. Договір про надання мисливських послуг в рамках мисливського туру укладається у письмовій формі та має містити: відомості про сторони; мисливські угіддя; види мисливських тварин, дозволених до добування; період полювання; перелік послуг, що надаються; вартість послуг; порядок оформлення мисливських трофеїв; страхові умови та права, обов'язки і відповідальність сторін.

7. Користувачі мисливських угідь і туроператор мисливського туризму несуть солідарну відповідальність за якість і безпеку наданих мисливських послуг в рамках мисливського туру, а також перед державою - за дотримання законодавства про мисливство та полювання під час обслуговування мисливських туристів.

8. Вивезення мисливських трофеїв за межі України здійснюється на підставі:

1) документа, що підтверджує законність добування мисливської тварини;

2) ветеринарних документів, передбачених законодавством;

Порядок оформлення вивезення мисливських трофеїв затверджується Кабінетом Міністрів України.

9. Доходи, отримані користувачами мисливських угідь і туроператорами мисливського туризму від обслуговування іноземних мисливських туристів, оподатковуються в порядку, визначеному податковим законодавством України, з урахуванням особливостей, передбачених для туристичної діяльності.

10. Держава сприяє розвитку мисливського туризму шляхом:

1) спрощення процедури видачі віз, ввезення зброї та вивезення мисливських трофеїв для іноземних мисливських туристів і спортсменів;

2) популяризації України як дестинації мисливського туризму на міжнародному рівні;

3) підтримки участі українських туроператорів і користувачів мисливських угідь у міжнародних мисливських виставках, заходах і організаціях;

4) державної підтримки розвитку інфраструктури мисливського туризму - мисливських баз, заходів з охорони та відтворення популяцій мисливських тварин, державних єгерських служб, систем сертифікації трофеїв

Стаття 29. Браконьєрство

1. Браконьєрством вважається будь-яке з наведених діянь:

1) вилучення (добування та/або відлов) тварин, не віднесених до мисливських; або занесених до Червоної Книги України; або тварин, які знаходяться на відтворювальних ділянках мисливських угідь чи на інших територіях, де законодавством України забороняється полювання;

2) вилучення (добування та/або відлов) тварин за відсутності права на це, у тому числі добування мисливських тварин понад встановлену межу використання;

3) переміщення продукції полювання та/або відловлених тварин без кріплення засобів індивідуальної ідентифікації, якщо таке вимагається;

4) транспортування диких (зокрема мисливських) тварин за межами мисливських угідь за відсутності в Реєстрі інформації про їх добування чи відлов;

5) вилучення (добування та/або відлов) тварин з використанням знарядь, заборонених під час полювання та/або відлову, наведених у ст. 30 цього Закону.

2. Дикі відловлені тварини, продукція полювання, мисливські трофеї, законність набуття яких не підтверджена, вважаються незаконно добутими та підлягають конфіскації у встановленому порядку.

Стаття 30. Знаряддя, заборонені під час полювання та відлову

3. З метою недопущення страждань мисливських тварин, забезпечення їх сталого використання, охорони диких тварин, а також середовища їх перебування забороняється полювання та відлов із застосуванням (використанням):

1) мисливських списів, клеїв, петель, капканів, підрізів, закотів, гачків, самострілів, ловчих ям, а також сіток і пасток, не призначених для вилову тварин живцем;

2) отруйних та анестезуючих принад;

3) живих сліпих чи знівечених тварин як принади;

4) електричного обладнання для добування тварин;

5) штучних світлових джерел, приладів та пристроїв для підсвічування мішеней, у тому числі приладів нічного бачення. Джерела штучного світла дозволені на вогнепальній зброї під час полювання на бобра, кабана, якщо згода на це надана користувачем мисливських угідь;

6) дзеркал та інших пристроїв, що осліплюють тварин;

7) вибухових речовин, газу та диму;

8) літаків та гелікоптерів, безпілотних літальних апаратів;

9) вогнепальної зброї, яка не належить до мисливської (короткоствольна, напівавтоматична, автоматична, з магазинами більш як на два патрони), нарізних вкладок до вогнепальної зброї, пневматичної зброї калібром до 4,5 міліметра і швидкістю польоту кулі до 100 метрів за секунду,

10) нарізної вогнепальної зброї калібром більш як 5,6 міліметра або з використанням бойових припасів, споряджених кулями і шротом діаметром більше 5 мм (№ 0000) під час полювання на пернату дичину;

11) нарізної вогнепальної зброї калібром більш як 5,6 міліметра або з використанням бойових припасів, споряджених кулями і шротом діаметром більше 5 мм (№ 0000) під час полювання на хутрових звірів;

12) малокаліберних гвинтівок під патрон кільцевого запалювання або бойових припасів, споряджених картеччю чи шротом (заборона діє лише під час полювання на копитних тварин);

13) бойових припасів зі свинцевим шротом в межах водно-болотних угідь міжнародного значення.

Стаття 31. Інші заборони під час полювання та відлову

1. З метою забезпечення безпеки людей, охорони тварин та середовища їх існування забороняється:

1) полювання у межах населених пунктів, крім випадків, передбачених рішеннями обласних, Київської та Севастопольської міських рад, прийнятими для регулювання чисельності диких тварин у межах населеного пункту;

2) полювання на відстані менше 200 метрів від житлових будинків, господарських споруд, інших місць можливого перебування людей (крім мисливсько-господарських споруд);

3) полювання та/або відлов у темний період доби, крім полювання на кабана, вовка, лисицю, шакала, енотовидну собаку та інвазійних чужорідних видів;

4) вилучення тварин, які зазнають лиха (переправляються водою, по льоду, рятуються від пожежі, повені тощо).

5) використання мисливських вишок без дозволу користувача мисливських угідь;

6) вилучення мисливських тварин з під'їзду на транспортному засобі, на плавучих засобах з працюючим двигуном включно з електродвигунами;

7) полювання та/або відлов мисливських тварин з порушенням установленого для певної території (регіону, мисливського господарства, обходу тощо) порядку здійснення полювання чи правил полювання;

8) залишення собак у мисливських угіддях без нагляду;

9) збирання яєць птахів за відсутності спеціального дозволу;

10) привласнення знайдених в мисливських угіддях загиблих мисливських тварин або їх частин;

11) руйнування житла тварин, бобрових загат, гнізд птахів, заливання нір звірів;

12) руйнування, нищення або псування штучних гніздищ, солонців, годівниць для тварин, посівів кормових рослин, мисливських вишок, вказівних знаків, відповідних вивісок та інших атрибутів мисливського господарства.

2. Порушення заборон, наведених у цій статті Закону, вважається порушенням правил полювання та не відноситься до браконьєрства.

Стаття 32. Особливості використання ловчих тварин

1. Натаскування, наганяння, вимуштрування, польові випробування і змагання мисливських собак проводяться на окремих ділянках, виділених для цієї мети користувачем мисливських угідь за погодженням територіальних

органів Агентства, у порядку та строки, які встановлюються уповноваженим органом.

2. Виявлені в мисливських угіддях без нагляду породисті собаки відловлюються, про що письмово повідомляються районні та обласні організації, які провадять реєстрацію відповідних порід собак. Безпородні собаки можуть бути добуті у порядку регулювання чисельності диких тварин.

3. Відловлені собаки залишаються у користувача мисливських угідь, де вони були відловлені, або в особи, яка їх відловила та утримує. Власники собак зобов'язані відшкодовувати витрати на їх тимчасове утримання.

4. Власники собак, які допустили їх у мисливські угіддя без нагляду, несуть відповідальність як порушники правил полювання і відшкодовують користувачу мисливських угідь заподіяні збитки.

5. Організація обліку племінних собак мисливських порід, ведення єдиної системи накопичення інформації з племінної справи (ведення єдиних племінних книг, видача на їх підставі родоводів єдиного зразка та паспортів на собак мисливських порід, інших ловчих тварин), розроблення нормативної документації з мисливського собаківництва (інструкцій, положень, правил випробувань тощо) здійснюються Агентством. Затвердження нормативної документації з мисливського собаківництва (інструкцій, положень, правил випробувань тощо) здійснюється уповноваженим органом.

6. На ловчих тварин паспорти видаються лише за умови підтвердження законності набуття цих тварин.

Стаття 33. Продукція полювання, мисливські трофеї та відловлені тварини

1. Перната дичина та хутрові звірі, а також субпродукти копитних тварин, добутих мисливцем під час полювання в установленому цим Законом порядку, є власністю мисливця.

2. Шкури, м'ясо, роги та ікла копитних тварин, добутих у процесі полювання, а також відловлені живі тварини здаються користувачеві мисливських угідь. Учасники полювання мають переважне право на придбання цієї продукції. При цьому м'ясо копитних тварин може реалізовуватися учасникам полювання із знижкою.

3. Підлягають обов'язковій здачі користувачеві мисливських угідь зібрані скинуті роги лані, оленя, козулі, лося, загиблі тварини або їх частини, а також відловлені хворі чи травмовані живі тварини.

4. Користувач мисливських угідь з дозволу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини, має право самостійно реалізовувати продукцію полювання (у тому числі мисливські трофеї) або здійснювати її переробку за умови підтвердження законності її набуття, у порядку, встановленому законодавством.

5. Мисливські трофеї, одержані від добутих копитних тварин за результатами полювання, за вимогою мисливця можуть бути зареєстровані користувачем мисливських угідь з оформленням відповідного трофейного листа

із зазначенням у ньому місця, часу їх добування, оцінки трофейної якості, номера засобу індивідуальної ідентифікації, за яким вони добуті.

6. Порядок реєстрації мисливських трофеїв, форма та порядок видачі трофейних листів визначаються уповноваженим органом, за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Стаття 34. Надходження коштів за використання мисливських тварин

1. Користувачі мисливських угідь сплачують збір за використання мисливських тварин державного мисливського фонду, вилучення (добування та/або відлов) яких передбачає використання засобів індивідуальної ідентифікації, під час придбання засобів ідентифікації в територіальних органах Агентства.

2. Користувачі мисливських угідь сплачують збір за використання мисливських тварин державного мисливського фонду, вилучення (добування та/або відлов) яких не передбачає використання засобів ідентифікації, після закінчення мисливського сезону на підставі даних Реєстру про кількість мисливських тварин, вилучених у мисливському угідді.

3. Мисливці сплачують щорічний збір за використання мисливських тварин, як природного ресурсу загальнодержавного значення.

4. Уповноважений орган, за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики, встановлює розмір збору за використання мисливських травин державного мисливського фонду, а також розмір щорічного збору за використання мисливцем мисливських тварин, як природного ресурсу загальнодержавного значення.

5. Розмір збору за використання мисливських травин державного мисливського фонду установлюється для кожного виду мисливських тварин залежно від цінності продукції полювання окремо для мисливських тварин, які підлягають індивідуальній ідентифікації, та для мисливських тварин, які не підлягають індивідуальній ідентифікації.

6. Розмір щорічного збору за використання мисливських тварин, як природного ресурсу загальнодержавного значення, установлюється як стала величина, яка не залежить від кількості чи виду мисливських тварин, добутих мисливцем. Такий розмір не може становити більше 50 % від прожиткового мінімуму для працездатних осіб станом на 1 січня поточного року. Учасники бойових дій та інші пільгові категорії громадян можуть бути звільнені від обов'язку сплачувати щорічний збір за використання мисливських тварин, як природного ресурсу загальнодержавного значення.

7. Збір за використання мисливських тварин державного мисливського фонду, щорічний збір за використання мисливцем мисливських тварин, як природного ресурсу загальнодержавного значення, кошти за реєстрацію мисливця в Реєстрі зараховуються на рахунок Агентства та включаються до

кошторису доходів і видатків та використовуються на охорону і відтворення державного мисливського фонду, у тому числі на компенсацію витрат, пов’язаних із забезпеченням діяльності державних районних мисливствознавців.

8. Кошти від реалізації продукції полювання та відловлених живих мисливських тварин, надання послуг з організації полювання (включаючи компенсацію вартості сплачених зборів), інші надходження від ведення мисливського господарства зараховуються на рахунки користувачів мисливських угідь.

Розділ V
ВИКОРИСТАННЯ ДИКИХ ТВАРИН, НЕ ПОВЯЗАНЕ З ПОЛЮВАННЯМ

Стаття 35. Спеціальне вилучення

1. Видами спеціального вилучення є:
1) діагностичне вилучення;
2) селекційне вилучення;
3) наукове вилучення;
4) наукове вилучення з метою переселення;
5) регулювання чисельності диких (зокрема мисливських) тварин;

2. Спеціальне вилучення здійснюється мисливцями, залученими користувачем мисливських угідь, або його уповноваженими особами незалежно від строків полювання на підставі спеціального дозволу, якщо інше не встановлено цим Законом.

3. Спеціальні дозволи видаються територіальним органом Агентства безоплатно.

4. У разі спеціального вилучення диких (зокрема мисливських) тварин у межах територій та об’єктів природно-заповідного фонду видача спеціального дозволу здійснюється за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища та місцевою державною адміністрацією.

5. Видача спеціального дозволу на наукове вилучення та наукове вилучення з метою переселення і надзвичайне регулювання чисельності здійснюється за додатковим погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, та з урахуванням висновку Національної академії наук України або інших наукових установ, визначених уповноваженим органом.

6. Видача спеціального дозволу передбачає внесення до Реєстру запису про вид спеціального вилучення, вид та кількість диких тварин, які підлягають спеціальному вилученню, інформацію про мисливські угіддя, де буде відбуватись спеціальне вилучення, та користувача таких мисливських угідь. У випадку залучення до спеціального вилучення мисливців, інформація про це також вноситься до Реєстру.

Стаття 36. Порядок здійснення діагностичного, селекційного, наукового вилучення, наукового вилучення з метою переселення

1**.** Діагностичне вилучення здійснюється користувачем мисливських угідь самостійно або на вимогу компетентного органу для виявлення інфекційних, інвазійних та інших небезпечних захворювань, а також моніторингу епізоотичного стану популяцій.

Діагностичне вилучення здійснюється з метою проведення ветеринарно-санітарної експертизи на предмет виявлення сказу, африканської чуми свиней, пташиного грипу та інших небезпечних захворювань. Вилучення тварин у встановлених ветеринарною службою вогнищах захворювань здійснюється відповідно до законодавства про ветеринарну медицину і порядку регулювання чисельності диких тварин.

2. Селекційне вилучення здійснюється для вилучення з дикої природи тварин з ознаками фенотипової неповноцінності, що визначаються за зовнішніми морфологічними ознаками (вади будови тіла, рогів, аномалій розвитку тощо), ознаками захворювань, відхиленням в розвитку, а також ослаблених і перестарілих особин, з метою поліпшення якісної структури популяцій та підтримання її здорового стану.

3. Наукове вилучення, включаючи збирання яєць мисливських видів птахів, здійснюється науковими установами або за їх замовленням на підставі програми наукових досліджень з метою отримання наукових даних про стан популяцій, видовий склад, біологічні та екологічні характеристики мисливських тварин.

4. Наукове вилучення з метою переселення здійснюється шляхом відлову з метою їх подальшого випуску в інші мисливські угіддя для розселення, реінтродукції або репатріації.

5. Діагностичне, селекційне, наукове вилучення та наукове вилучення з метою переселення диких мисливських тварин здійснюється в межах максимальної кількості мисливських тварин, доступних до вилучення, яка визначена планом сталого використання мисливських тварин. Інформація про вид та кількість вилучених мисливських тварин вноситься до Реєстру. Якщо мисливські тварини вилучені в період між строками полювання на відповідні види, користувач мисливських угідь пропорційно зменшує загальну кількість мисливських тварин, доступних до вилучення, під час підготовки плану сталого використання мисливських тварин на наступний мисливський сезон.

6. Спеціальне вилучення мисливських тварин, які підлягають ідентифікації, передбачає використання засобів індивідуальної ідентифікації у порядку, який встановлений під час полювання, зі сплатою збору за використання таких тварин.

Стаття 37. Регулювання чисельності диких тварин

1. Регулювання чисельності диких тварин полягає у зменшенні кількості диких (у тому числі мисливських) тварин, які перебувають у стані природної волі, за умови, що їх чисельність на конкретній території:

1) загрожує життю та здоров'ю людей;

2) свійських тварин;

3) завдає значних збитків сільському, лісовому чи мисливському господарству;

4) порушує природний баланс видів, загрожує існуванню інших видів диких тварин, зокрема занесених до Червоної книги України;

5) становить епізоотичну загрозу.

2. Регулювання чисельності диких (зокрема мисливських) тварин може бути поточним або надзвичайним.

3. Поточне регулювання чисельності полягає у спеціальному вилученні тварин, небажаних для мисливського господарства, та здійснюється без спеціального дозволу. Поточне регулювання чисельності диких (зокрема мисливських) тварин здійснюється мисливцями протягом строків полювання (крім інвазійних чужорідних видів диких тварин), за умови набуття ними права на полювання згідно з цим Законом, а уповноваженими особами - на постійній основі незалежно від строків полювання.

4. Перелік інвазійних чужорідних видів диких тварин, як небажаних для мисливського господарства, розробляється уповноваженим органом на основі Імплементаційного регламенту комісії (ЄС) 2016/1141 від 13 липня 2016 року про затвердження переліку інвазійних чужорідних видів, що становлять загрозу всьому Союзу, відповідно до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1143/2014, та затверджується Кабінетом Міністрів України.

5. З метою поточного регулювання численності інвазійних чужорідних видів диких тварин:

1) допускається їх вилучення мисливцями впродовж усього року без обмежень по кількості;

2) допускається застосування звуковідтворювальних приладів та пристроїв, штучних світлових джерел, приладів нічного бачення та тепловізійних прицілів - за умови повідомлення користувача мисливських угідь та внесення відмітки про таке використання до Реєстру;

3) забороняється їх відлов, навмисний випуск у природне середовище, їх розведення, зокрема в центрах розведення мисливських тварин, та переміщення в межах України;

6. Інформація про вид та кількість вилучених інвазійних чужорідних видів диких тварин не вноситься до Реєстру. Обсяг вилучених інвазійних чужорідних видів диких тварин не зменшує пропускну спроможність мисливського угіддя,

7. Надзвичайне регулювання чисельності диких тварин полягає у спеціальному добуванні диких тварин за умови збільшення їх популяцій до

рівня, який потребує регулювання чисельності в силу створення загроз, наведених у частині першій цієї статті Закону. Надзвичайне регулювання чисельності диких тварин здійснюються за спеціальним дозволом.

8. У разі отримання спеціального дозволу на надзвичайне регулювання чисельності у зв'язку зі спалахом інфекційних чи інших небезпечних захворювань диких тварин, встановленого рішенням державної надзвичайної протиепізоотичної комісії, користувач мисливських угідь має право залучити до регулювання інших мисливців без необхідності отримання ними окремих спеціальних дозволів.

Розділ VI
КОНТРОЛЬ ЗА ВЕДЕННЯМ МИСЛИВСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА, ПОЛЮВАННЯМ ТА СТАЛИМ ВИКОРИСТАННЯМ МИСЛИВСЬКИХ ТВАРИН

Стаття 38. Контроль за веденням мисливського господарства, полюванням та сталим використанням мисливських тварин

1. Державний контроль за використанням мисливських тварин здійснюється Кабінетом Міністрів України, уповноваженим органом, Агентством, територіальним органом Агентства, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, його територіальними органами, місцевими державними адміністраціями, іншими державними органами відповідно до законодавства.

2. Громадський контроль за використанням мисливських тварин здійснюється громадськими інспекторами з охорони довкілля та громадськими мисливськими інспекторами.

3. Повноваження громадських інспекторів з охорони довкілля визначаються положенням, яке затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, відповідно до закону.

4. Повноваження громадських мисливських інспекторів визначаються положенням, яке затверджується уповноваженим органом відповідно до закону.

Стаття 39. Права уповноважених осіб

1. Посадові особи Агентства та його територіальних органів мають право:

1) давати обов'язкові до виконання вказівки (приписи) про усунення порушень вимог цього Закону;

2) перевіряти документи та інформацію в Реєстрі про право добування шляхом полювання та/або відлову чи спеціального вилучення, зупиняти

транспортні (плавучі) засоби та проводити їх огляд та огляд речей, знарядь полювання, продукції полювання та інших предметів;

3) доставляти осіб, які порушують вимоги цього Закону, до органів Національної поліції, органів місцевого самоврядування;

4) вилучати в осіб, які порушують правила полювання, знаряддя полювання та або відлову, транспортні (плавучі) засоби, обладнання і предмети, що були знаряддям порушень, незаконно вилучених (добутих та/або відловлених) тварин та іншу продукцію полювання, а також відповідні документи;

5) проводити фотографування, звукозапис, кіно- та відеозйомку як додаткові заходи для запобігання та розкриття порушень правил полювання та інших вимог, установлених цим Законом;

6) складати протоколи про порушення правил полювання, інших встановлених цим Законом вимог;

7) вільно відвідувати підприємства, установи та організації, які здійснюють добування, утримання, зберігання або переробку мисливських тварин, території та об'єкти природно-заповідного фонду з метою здійснення нагляду за дотриманням вимог законодавства про охорону тваринного світу, ведення мисливського господарства та здійснення полювання;

8) зупиняти чи припиняти полювання та іншу діяльність, що провадиться з порушеннями вимог, установлених цим Законом;

9) визначати розмір збитків, завданих мисливському господарству, за затвердженими таксами та методиками;

10) використовувати під час виконання службових обов'язків попутний транспорт і засоби зв'язку, що належать користувачу мисливських угідь;

11) припиняти дію виданих дозволів (погоджень) на полювання, добування та/або відлову мисливських тварин в інших цілях;

12) викликати посадових осіб, громадян України та іноземців для усних або письмових пояснень у зв'язку з порушенням ними вимог цього Закону;

13) перевіряти й безоплатно одержувати від юридичних і фізичних осіб документи з ведення мисливського господарства, мисливського собаківництва, добування, зберігання, утримання, перероблення і реалізації мисливських тварин та продукції полювання;

14) на стимулювання та матеріально-технічне забезпечення діяльності в установленому законодавством порядку;

15) виконувати інші дії відповідно до законодавства про охорону навколишнього природного середовища і про тваринний світ;

16) використовувати відповідно до законодавства спеціальні засоби.

2. Права, визначені в пунктах 2-6, 8, 11 та 14 частини першої цієї статті, поширюються також на інших уповноважених осіб, крім громадських інспекторів з охорони довкілля та громадських мисливських інспекторів.

3. Права, визначені в пунктах 2, 3, 5 та 14 частини першої цієї статті, поширюються також на громадських інспекторів з охорони довкілля та громадських мисливських інспекторів.

4. Розгляд справ про адміністративні правопорушення, пов'язані з добуванням та/або відловом мисливських тварин, порушенням вимог щодо ведення мисливського господарства, у тому числі користування мисливськими угіддями, і накладення адміністративних стягнень здійснюється посадовими особами уповноваженого органу (у тому числі, державними районними мисливствознавцями), іншими представниками державної лісової охорони у порядку, визначеному законом.

5. Уповноважені особи під час проведення рейдів, пов'язаних з охороною державного мисливського фонду, можуть перебувати у мисливських угіддях із зброєю (відомчою чи власною) незалежно від строків полювання за наявності у них службового посвідчення, а для громадських інспекторів - посвідчення громадського інспектора та письмового розпорядження (наказу) на проведення рейду. Рейд очолює посадова особа Агентства його територіального органу.

Стаття 40. Правовий та соціальний захист уповноважених осіб

1. Шкода, заподіяна майну уповноваженої особи або членам їх сімей у зв'язку з виконанням ними обов'язків, відшкодовується в повному обсязі за рахунок коштів державного бюджету з наступним стягненням цієї суми з винних осіб.

2. Річна заробітна плата посадової особи або єгеря, що береться для нарахування одноразової допомоги, включає всі види грошових виплат, які отримала посадова особа або єгер за час роботи за останньою посадою за рік, що передував року загибелі або ушкодження здоров'я.

3. Посадові особи Агентства , його територіальних органів, посадові особи та єгері державних підприємств, уповноважені на охорону державного мисливського фонду, відносяться до державної лісової охорони та мають право на носіння форми встановленого зразка і вогнепальної зброї.

4. Уповноваженим особам, які виявили і вилучили незаконно добуту продукцію полювання, може бути видано як винагороду безоплатно до 50 відсотків м'яса копитних тварин, а також пернату дичину, кролів диких, зайців-русаків та м'ясо інших їстівних хутрових звірів.

Розділ VII
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ВИМОГ У СФЕРІ МИСЛИВСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА, ПОЛЮВАННЯ ТА СТАЛОГО ВИКОРИСТАННЯ МИСЛИВСЬКИХ ТВАРИН

Стаття 41. Відповідальність за порушення законодавства

1. Порушення законодавства у сфері мисливського господарства, полювання та сталого використання мисливських тварин тягне за собою дисциплінарну, адміністративну, цивільно-правову або кримінальну відповідальність згідно із законами України.

2. Відповідальність за порушення законодавства несуть особи, винні у:

1) браконьєрстві;

2) порушенні правил полювання, не віднесених до браконьєрства;

3) порушенні права власності на мисливських тварин;

4) порушенні правил полювання, спеціального вилучення;

5) порушенні вимог щодо користування мисливськими угіддями, погіршенні їх стану;

6) використанні мисливських угідь не за призначенням;

7) порушенні вимог щодо охорони середовища перебування мисливських тварин;

8) порушенні правил утримання мисливських тварин у неволі або напіввільних умовах;

9) виготовленні, перевезенні, збуті заборонених знарядь добування;

10) придбанні, перевезенні, переробці та збуті незаконно добутої продукції полювання і продукції, виробленої в таксидермічних майстернях та цехах переробки без зазначення законності її набуття;

11) самовільному або з порушенням установленого порядку переселенні, акліматизації та схрещуванні мисливських тварин;

12) неподанні в установленому порядку або приховуванні, спотворенні інформації про стан, чисельність та обсяги добування мисливських тварин;

13) невжитті заходів для запобігання загибелі мисливських тварин, погіршенню середовища їх перебування;

14) порушенні порядку придбання чи реалізації, транспортування, переробки продукції полювання, незаконному пересиланні, ввезенні в Україну та вивезенні за її межі мисливських тварин та іншої продукції полювання, включаючи мисливські трофеї;

15) порушенні прав користувачів мисливських угідь;

16) порушенні правил техніки безпеки та поводження із зброєю на полюванні;

17) перешкоджанні у здійсненні контролю уповноваженими особами;

18) порушенні вимог ведення мисливського собаківництва та порядку видачі родоводів і паспортів на собак мисливських порід, інших ловчих тварин.

3. Законами України може бути встановлена відповідальність і за інші порушення законодавства у сфері використання мисливських тварин.

4. Притягнення порушників до відповідальності не звільняє їх від обов'язку відшкодувати збитки, завдані внаслідок порушення законодавства у галузі мисливського господарства та полювання.

5. Незаконно вилучені мисливські тварини чи виготовлена з них продукція, а також заборонені знаряддя підлягають конфіскації в установленому законодавством порядку.

6. У разі вилучення незаконно відловлених або набутих в інший спосіб живих мисливських тварин повинні бути вжиті заходи до їх збереження і, якщо це можливо, повернення у природне середовище.

Стаття 42. Відшкодування збитків, завданих унаслідок порушення законодавства у сфері сталого використання мисливських тварин

1. Відшкодування збитків, завданих унаслідок порушення законодавства у сфері сталого використання мисливських тварин здійснюється добровільно або за рішенням суду відповідно до законодавства за затвердженими в установленому порядку таксами для обчислення розміру відшкодування шкоди, заподіяної внаслідок браконьєрства та порушення правил полювання (збирання) або знищення мисливських тварин, а за їх відсутності - за розрахунками уповноважених осіб.

2. У разі неможливості вилучення незаконно добутої та/або набутої продукції полювання порушник відшкодовує її вартість, яка обчислюється виходячи з ринкових цін на м'ясо, шкіряну, хутрову та іншу сировину вищого сорту, що діють на час відшкодування, у таких розмірах (не менш як):

1) зубр: м'ясо - 300 кілограмів, шкура - 50 кілограмів;
2) лось: м'ясо - 130 кілограмів, шкура - 30 кілограмів;
3) олень благородний: м'ясо - 80 кілограмів, шкура - 20 кілограмів;
4) олень плямистий: м'ясо - 50 кілограмів, шкура - 15 кілограмів;
5) кабан: м'ясо - 60 кілограмів, шкура - 10 кілограмів;
6) лань: м'ясо - 40 кілограмів, шкура - 5 кілограмів;
7) козуля, муфлон: м'ясо - 15 кілограмів, шкура - 3 кілограми;
8) ведмідь: м'ясо - 100 кілограмів, шкура - 250 квадратних дециметрів;
9) бобер: м'ясо - 5 кілограмів;
10) заєць-русак, бабак, нутрія вільна: м'ясо - 3 кілограми;
11) лебідь, дрофа: м'ясо - 5 кілограмів;
12) глухар, гуси: м'ясо - 3 кілограми;
13) тетерук, фазан, кріль дикий: м'ясо - 1 кілограм;
14) качки, лиска: м'ясо - 0,5 кілограма;
15) інша дрібна перната дичина: м'ясо - 0,3 кілограма.

3. Кошти за відшкодування збитків, завданих внаслідок порушення законодавства у сфері використання мисливських тварин, зараховуються на рахунок власника таких тварин, а у випадку віднесення тварин до державного мисливого фонду - на рахунок Агентства.

Розділ VIII
ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Установити, що цей Закон вводяться в дію з урахуванням таких особливостей:

1) протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

користувачі мисливських угідь мають привести свою діяльність та організаційно-правову форму у відповідність до вимог цього Закону та провести упорядкування мисливських угідь. Протягом цього періоду невідповідність діяльності чи документів користувача мисливських угідь вимогам цього Закону не може бути підставою для дострокового припинення договору про умови ведення мисливського господарства або припинення права користування мисливськими угіддями за умови, що така діяльність та документи відповідають вимогам, які були чинними до моменту набрання чинності цим Законом. До завершення упорядкування мисливських угідь з визначенням оптимальної чисельності та пропускної спроможності, під час розробки плану сталого використання мисливських тварин на поточний мисливський сезон використовуються значення лімітів та норм добування, затверджених до набрання чинності цим Законом;

мисливці повинні пройти навчання мисливській справі та отримати посвідчення мисливця. За відсутності можливості отримання такого посвідчення за допомогою Реєстру, воно видається територіальним органом Агентства у паперовій формі згідно порядку установленого Агентством. Мисливці, які на момент набрання чинності цим Законом володіють посвідченням мисливця, звільняються від необхідності проходження навчання мисливській справі та складання теоретичного і практичного іспитів, за умови відсутності відмітки про порушення правил полювання у щорічних контрольних картках обліку добутої дичини і порушень правил полювання за останні три роки;

територіальні органи Агентства мають переглянути умови укладених договорів на організацію та ведення мисливського господарства, в тому числі на предмет відповідності площі та розташування мисливських угідь, наданих у користування, вимогам цього Закону, та, за необхідності, ініціювати внесення змін до них у зв'язку з приведенням у відповідність до вимог цього Закону. Внесення змін до договору в частині зміни площі та/або розташування мисливських угідь не потребує внесення змін до відповідних рішень про надання мисливських угідь у користування. Відмова користувача мисливських угідь від внесення змін до договору протягом строку, наведеного в абзаці першому цього пункту, є підставою для дострокового припинення договору на організацію та ведення мисливського господарства;

2) розмір плати за надання адміністративних послуг з видачі посвідчення мисливця, а також розмір плати за надання адміністративних послуг з видачі щорічної контрольної картки обліку добутої дичини і порушень правил полювання та державне мито, сплачені мисливцями у відповідному році

набрання чинності цим Законом, враховуються під час сплати збору за реєстрацію мисливця у Реєстрі;

3) дозволи на добування мисливських тварин (ліцензія, відстрільна картка, дозвіл на діагностичний та селекційний відстріл тощо) видані (до дати набрання чинності цим Законом, залишаються чинними до моменту їх використання (закриття) у повному обсязі;

4) обласні ради зобов'язані на запит місцевих державних адміністрацій надати всі рішення, документи упорядкування, інші матеріали, пов'язані з мисливськими угіддями, що розміщенні на території їх відання;

5) до визначення Положенням про Єдиний мисливський реєстр та/або положеннями, що визначають порядок функціонування його окремих підсистем (модулів), можливості вчинення передбачених цим Законом дій з використанням Реєстру, такі дії вчиняються порядку, визначеному уповноваженим органом, з урахуванням такого:

5.1) формування мисливських угідь здійснюється Агентством, його територіальними органами, з використанням існуючих баз (банків) даних;

5.2.) право на полювання виникає після отримання мисливцем дозволів на вилучення, до яких відносяться картка на добування та/або відлов, дозвіл на селекційне вилучення, дозвіл на діагностичне вилучення для цілей ветеринарно-санітарної експертизи, дозвіл на вилучення небажаних для мисливського господарства диких тварин, дозвіл на регулювання чисельності диких тварин;

5.3.) дозволи на вилучення видаються в електронній формі. Видача дозволів на вилучення у письмовій формі дозволяється лише за умови їх внесення до баз (банків) даних Агентства;

5.4) вилучення мисливських тварин, які згідно цього Закону підлягають обов'язковій індивідуальній ідентифікації, здійснюється із застосуванням засобів ідентифікації.

6) до затвердження строків полювання у встановленому цим Законом порядку, полювання (відлов) здійснюється в такі строки:

на качок (шилохвоста, широконіску, чирянку малу (чирка-свистунка), чирянку велику (чирка- тріскунка), крижня, свища, попелюха (чернь червоноголову), чернь чубату, чернь морську, турпана, синьгу, морянку); на лиску; пастушків, куликів (сивку звичайну, сивку морську (тулеса), брижача (турухтана), коловодника звичайного (травника), коловодника чорного (щоголя), деркача лучного, коловодника великого (уліта великого), грицика малого (веретенника малого), слукву (вальдшнепа), баранця звичайного (бекаса)) - з серпня по січень включно;

на перепілку, голубів (горлицю звичайну, горлицю садову (кільчасту), голуба сизого, припутня) - з 20 липня по січень включно;

на гусок (сіру, білолобу велику, гуменника, казарку) - з серпня - по січень включно;

на куріпку сіру, фазана - з жовтня по січень включно;

на самця козулі - з 1 травня по грудень включно;

на самців лані, оленів благородного та плямистого, муфлона, кабана, лося, муфлона та молодняк цих видів здатний до самостійного існування - з серпня по січень включно;

на самок лані, оленів благородного та плямистого, козулі, лося, муфлона, кабана - з вересня по грудень включно;

на бабака - з червня по вересень включно;

на борсука - з жовтня по листопад включно, а також березень;

на бобра, ондатру, куниць лісову та кам'яну, норку американську, рись, єнотоподібного собаку, лисицю, вовка, шакала - з жовтня по лютий включно;

на кроля дикого та зайця-русака - з 1 листопада по січень включно.

Розділ IX
ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування

2. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України «Про мисливське господарство та полювання» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 18, ст. 132 із наступними змінами).

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) У Лісовому кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 21, ст. 170):

частину третю статті 18 після слів "мисливського господарства" доповнити словами ", визначених частиною 6 статті 14 Закону України "Про мисливське господарство, полювання та стале використання мисливських тварин";

у статті 75 слова "Про мисливське господарство та полювання" замінити словами "Про мисливське господарство, полювання та стале використання мисливських тварин",

2) У Законі України "Про тваринний світ" (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 14, ст. 97; 2009 р., № 30, ст.428; 2011 р., № 45, ст. 480; 2018 р., № 41, ст. 320):

статті 22-23 виключити;

у статті 24 слова "Про мисливське господарство та полювання" замінити словами "Про мисливське господарство, полювання та стале використання мисливських тварин",

у частині другій статті 52 слова "та лімітів добування диких тварин" виключити.

3) Статтю 21 Закону України "Про місцеві державні адміністрації" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 20-21, ст. 190; 2004 р., № 15, ст. 228; 2010 р., № 10, ст. 107; 2014 р., № 14, ст. 248; 2017 р., № 17, ст. 203) доповнити пунктом 14 такого змісту:

"14) надає у користування мисливські угіддя, припиняє право користування мисливськими угіддями".

4) у Переліку документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затвердженому Законом України "Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 47, ст. 532 із наступними змінами) пункт 38 виключити.

4. До приведення законодавства України у відповідність із цим Законом нормативно-правові акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

5. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції про приведення законодавчих актів України у відповідність з цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність з цим Законом;

відповідно до компетенції забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Голова
Верховної Ради України

ЄАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ
Підписувач: Марчук Ігор Петрович
Сертифікат: 04AF212836405D990400000041242F009274EB00
Дійсний до: 04.12.2027 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
394д9/1-2026/168560 від 15.07.2026
2289439